

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.12.2011
KOM(2011) 883 slutlig

2011/0435 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och
förordning [...] om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre
marknaden**

(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 1558 slutlig}
{SEK(2011) 1559 slutlig}

MOTIVERING

1. FÖRSLAGETS BAKGRUND OCH SYFTE

1.1. Allmän bakgrund

Kvalificerade yrkesutövare i Europeiska unionen har låg rörlighet. Det verkar emellertid finnas en stor outnyttjad potential för rörlighet: enligt en Eurobarometerundersökning 2010¹ kan 28 % av EU:s befolkning tänka sig att arbeta utomlands. Erkännandet av yrkeskvalifikationer är en förutsättning för att EU:s befolkning i praktiken ska kunna utnyttja den inre marknadens friheter. Samtidigt får rörlighet inte gå på konsumenternas bekostnad: sjukvårdspatienter har exempelvis rätt att förvänta sig att vårdpersonal har tillräckliga språkkunskaper. Potentialen för en mer samordnad tjänstemarknad är också outnyttjad när det gäller yrkesmässiga tjänster. 2006 års tjänstedirektiv² erbjuder visserligen nya möjligheter, men 2005 års direktiv om erkännande av yrkeskvalifikationer³ gick främst ut på att konsolidera de femton befintliga direktiven till en enda rättsakt.

Modernisering av direktivet skulle också tillgodose behoven i de medlemsstater som upplever en ökande brist på kvalificerad arbetskraft. Rörlighet för EU-medborgare på den inre marknaden är en viktig fråga i detta hänseende. Brist på arbetskraft kommer inte bara att förekomma även i framtiden, utan förväntas öka, inte minst i hälso- och sjukvårdssektorn, inom utbildningssektorn, samt i tillväxtsektorer som byggbranschen och företagstjänster.

I sin strategi för smart och hållbar tillväxt för alla (Europa 2020) har kommissionen redan betonat att det är nödvändigt att främja rörlighet inom EU. I agendan för ny kompetens och arbetstillfällen⁴ varnas för att obalanser kvarstår på EU:s arbetsmarknad och att potentialen för arbetskraftens rörlighet inte utnyttjas tillräckligt. 2010 års medborgarrapport⁵ betonar också behovet av modernisering inom detta område i allmänhetens intresse.

I sin årliga tillväxtöversikt för 2011 och 2012⁶ och i inre marknadsakten⁷ fastställde kommissionen erkännandet av yrkeskvalifikationer som en viktig fråga. I inre marknadsakten underströks behovet av modernisering av de befintliga ramarna, som en del av de tolv åtgärderna för att främja tillväxt och stärka förtroendet bland medborgarna. Den 23 oktober 2011 uppmanade Europeiska rådet⁸ institutionerna att göra sitt yttersta för att nå politisk enighet om dessa tolv åtgärder i inre marknadsakten, och bland annat också om

¹ Eurobarometer nr 363.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁴ Ny kompetens för nya arbetstillfällen – Att förutse och matcha kompetensbehoven på arbetsmarknaden", kommissionens meddelande, KOM (2008) 868, 16.12.2008.

⁵ "Rapport om EU-medborgarskapet 2010: Att undanröja hindren för EU-medborgarnas möjligheter att utöva sina rättigheter" av den 27 oktober 2010, KOM(2010) 603, 27.10.2010.

⁶ Årlig tillväxtöversikt: Vidareutveckling av EU:s samlade insatser mot krisen, kommissionens meddelande, KOM(2011) 11, 12.1.2011.

⁷ Meddelande från kommissionen, Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden: "Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt", KOM(2011) 206, SEK(2011) 467.

⁸ EUCO 52/11.

kommissionens förslag till att modernisera detta direktiv. I sin rapport av den 15 november 2011⁹ efterlyste även Europaparlamentet snabba åtgärder.

1.2. Syftet med förslaget

Kommissionen föreslår inte ett nytt direktiv, utan en välriktad modernisering av befintliga bestämmelser, i syfte att uppnå följande mål:

- Mindre komplexa förfaranden genom ett europeiskt yrkeskort som ytterligare skulle utnyttja fördelarna med det redan framgångsrika informationssystemet för den inre marknaden (IMI) (se avsnitt 4.1).
- Reform av de allmänna reglerna för etablering i en annan medlemsstat eller tillfällig flytt (se avsnitten 4.2, 4.3 och 4.4).
- Modernisering av systemen för automatiskt erkännande, särskilt för sjuksköterskor, barnmorskor, apotekare och arkitekter (se avsnitt 4.5, 4.6 och 4.7).
- Tillhandahållande av en rättslig ram, i direktivet, för delvis kvalificerade yrkesutövare och för notarier (se avsnitt 4.8).
- Tydliga garantier för patienter vars krav på yrkesutövarnas språkkunskaper och oro för risker för missbruk bättre bör återspeglas i den rättsliga ramen (se avsnitt 4.9.).
- Rättsliga krav för tillhandahållande av användarvänlig och ämnesspecifik information om reglerna för erkännande av kvalifikationer, baserade på omfattande e-förvaltningstillämpningar för hela erkännandeprocessen (se avsnitt 4.10).
- En systematisk genomgång och ömsesidig utvärdering för alla reglerade yrken i medlemsstaterna (se avsnitt 4.11).

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Initiativet är resultatet av en efterhandsutvärdering av direktivet och av omfattande samråd med alla viktigare intressenter, t.ex. behöriga myndigheter, yrkesorganisationer, högskolor och allmänheten.

2.1. Utvärdering

Efterhandsutvärderingen genomfördes mellan mars 2010 och maj 2011. Europeiska kommissionen vände sig till behöriga myndigheter och nationella samordnare för direktivet och mottog omkring 200 erfarenhetsrapporter, som offentliggjordes på kommissionens webbplats¹⁰.

⁹ A7-0373/2011.

¹⁰ Se http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/evaluation_en.htm.

Dessutom beställdes en studie¹¹ av GHK Consulting, främst inriktad på hur de senaste reformerna på utbildningsområdet påverkar erkännande av yrkeskvalifikationer.

2.2. Offentliga samråd

Den 7 januari 2010 inledde kommissionen ett offentligt samråd om direktivet. Kommissionens avdelningar mottog 370 bidrag¹².

Den 22 juni 2010 antog kommissionen en grönbok¹³ om modernisering av direktivet om yrkeskvalifikationer. Cirka 420 bidrag kom in. Kommissionen höll också två offentliga konferenser om översynen av direktivet.

2.3. Samrådets resultat

Alla berörda parter var överens om att det är viktigt att säkerställa en bättre tillgång till information om erkännande av kvalifikationer. De flesta människor och yrkesmässiga organisationer var positiva till enklare erkännandeförfaranden, medan företrädare för hälsosektorn även betonade behovet av att säkra tjänsternas kvalitet. Det stora flertalet intressenter inom alla kategorier såg positivt på idén om ett europeiskt yrkeskort. Många professionella organisationer uttryckte sitt stöd för en revidering av konceptet gemensamma plattformar. Majoriteten av behöriga myndigheter och av de yrkesorganisationer som företräder yrken som omfattas av automatiskt erkännande var överens om att systemet behöver moderniseras.

2.4. Styrgrupp för det europeiska yrkeskortet

I januari 2011 inrättade Europeiska kommissionen en styrgrupp med externa experter för att diskutera behovet och genomförbarheten av ett europeiskt yrkeskort. Gruppen består av företrädare för olika yrkessammanslutningar och behöriga myndigheter och har genomfört ett antal fallstudier¹⁴ som presenteras på forumet för den inre marknaden som hölls i Krakow, Polen, den 3 – 4 oktober i år. I sin förklaring välkomnade forumets deltagare idén med ett europeiskt yrkeskort.

2.5. Konsekvensanalys

Kommissionen har genomfört en konsekvensbedömning av olika strategiska alternativ.

Denna analys identifierar åtta grupper av problem, främst utgående från resultatet av bedömningen och från reaktionerna på grönboken. Dessa grupper av problem täcker följande områden: Tillgång till information om erkännandeförfaranden, hur effektiva erkännandeförfarandena är, hur de automatiska systemen för erkännande fungerar, villkoren för etablering och reglerna för tillfällig rörlighet, samt direktivets tillämpningsområde. Eftersom folkhälsan lyftes fram som en särskild fråga under utvärderingen, har patientskydd

¹¹ Studien, som offentliggjordes den 31 oktober 2011, finns på: http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/docs/policy_developments/final_report_en.pdf

¹² Se

¹³ KOM(2011) 367 slutlig.

¹⁴ Se

http://ec.europa.eu/internal_market/qualifications/policy_developments/european_professional_card_en.htm.

också nämnts i problemdefinitionen. Detta sista problem har att göra med bristande öppenhet och motivering av kvalifikationskrav i reglerade yrken.

I analysen identifieras följande tre allmänna mål: Bättre rörlighet för yrkesutövare och enklare handel med tjänster inom EU, förbättrad tillsättning av högkvalificerade arbetstillfällen samt fler möjligheter för arbetssökande. Dessa mål har sedan delats upp i särskilda mål, utgående från sammanhanget och de problem som identifierats.

För varje grupp av problem har ett stort antal alternativ undersökts och utvärderas mot följande kriterier: Ändamålsenlighet, effektivitet, samstämmighet och påverkan på berörda aktörer (fördelar och kostnader för mobila yrkesutövare, medlemsstater, konsumenter och patienter samt arbetsgivare).

Med avseende på tillgång till information undersöks i konsekvensanalysen olika alternativ för att underlätta identifieringen av behöriga myndigheter och krav på handlingar, och för att främja användningen av elektroniska förfaranden. En utvidgning av tillämpningsområdet för de gemensamma kontaktpunkterna (som inrättats enligt tjänstedirektivet) ansågs vara att föredra. Eftersom detta alternativ innebär att befintliga strukturer vidareutvecklas, bör det inte leda till några större kostnadsökningar.

När det gäller erkännandeförfarandenas effektivitet har man granskat olika alternativ för att göra förfarandena kortare och för att säkerställa ett bättre utnyttjande av kompensationsåtgärder. Inrättandet av ett europeiskt yrkeskort, som bygger på ett starkare engagemang i ursprungsmedlemsstaten, är det alternativ som föredras, eftersom det skapar gynnsamma villkor för att påskynda erkännandeförfarandet. Detta alternativ skulle kunna leda till vissa administrativa kostnader för vissa medlemsstater, men skulle innebära snabbare erkännandeförfaranden för yrkesutövare. Dessutom har en rad åtgärder har identifierats för att förbättra användningen och organisationen av kompensationsåtgärder. Slutligen visade analysen att det är nödvändig att se över konceptet ”gemensamma plattformar” för att ytterligare underlätta erkännande för vissa yrken.

Vad gäller det automatiska erkännandesystemet har olika alternativ undersökts för att rationalisera förfarandet för anmälan och granskning av nya examensbevis. Inrättandet av en nationell funktion för regelefterlevnad verkade vara det mest effektiva och ändamålsenliga alternativet. Olika alternativ undersöktes för att anpassa minimikraven avseende utbildning för sektorsyrken – särskilt för läkare, sjuksköterskor, barnmorskor, apotekare och arkitekter – och för att modernisera den näringsgrensindelning som ingår i bilaga IV till direktivet. Dessa alternativ presenteras i sammanfattningen av konsekvensanalysen.

Ett antal alternativ granskades för att förenkla de villkor som gäller för permanent etablering. I konsekvensanalysen visades särskilt att de kvalifikationsnivåer som definieras i artikel 11 bör bibehållas som en referenspunkt för jämförelse av kvalifikationer men inte längre bör användas för att bedöma en ansökans stödberättigande. Införandet av principen om partiell tillgång i direktivet är en annan lösning som kan minska hindren för rörlighet. De särskilda kraven för yrkesutövare från medlemsstater som inte reglerar yrket i fråga ansågs onödiga i etableringslagstiftningen.

När det gäller tillfällig rörlighet analyseras i konsekvensbedömningen olika alternativ som förväntas underlätta denna typ av rörlighet och stärka rättsäkerheten för yrkesutövare. Ett av de utvalda alternativen består i att förenkla de krav som ställs på yrkesutövare från medlemsstater som inte reglerar yrket i fråga som åtföljer konsumenter. Dessutom fastställs i

konsekvensanalysen att varje medlemsstat bör utarbeta en förteckning över yrken med effekter på hälsa och säkerhet (för vilka en förhandskontroll av kvalifikationer krävs).

I konsekvensanalysen undersöks olika strategiska lösningar för att klargöra och utvidga direktivets tillämpningsområde till nya kategorier av yrkesutövare. Konsekvensanalysen är positiv till en utvidgning av direktivets räckvidd, under särskilda förhållanden, för att även omfatta ej färdigkvalificerade yrkesutövare och notarier. Vad gäller kvalifikationer från tredjeländer ansågs bibehållandet av status quo vara att föredra. Den behandling som befolkningen i unionen har rätt till enligt direktivet bör av medlemsstaterna utvidgas till andra tredjelandsmedborgare, i den mån så krävs i internationella avtal om professionella tjänster.

När det gäller skydd av patienter granskades olika alternativ för att ge bättre garantier avseende yrkesutövaras status och språkkunskaper. De alternativen som föredras inom detta område omfattar införande av en varningsmekanism i kombination med ökad öppenhet mellan medlemsstaterna i fråga om fortlöpande yrkesmässig utveckling, och förtydligande av de regler som gäller för kontroll av språkkunskaper.

Olika alternativ övervägdes för att förbättra insynen och motivering av reglerade yrken. Det alternativ som föredras i konsekvensanalysen består i en ömsesidig utvärdering av den nationella lagstiftning som reglerar tillträde till vissa yrken.

Synergierna mellan de olika alternativen granskades för att säkerställa initiativets interna samstämmighet.

Utkastet till konsekvensanalys granskades av konsekvensbedömningsnämnden, och dess rekommendationer för förbättringar togs med i slutrapporten. Nämndens yttrande offentliggörs samtidigt som detta förslag, tillsammans med den slutliga konsekvensanalysen och dess sammanfattning.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

3.1. Rättslig grun

Detta förslag grundar sig på artikel 46, artikel 53.1, artikel 62 och artikel 114 i EUF-fördraget.

3.2. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen gäller utom där förslaget avser ett område där EU är ensam behörig.

Syftet med direktivet kan inte uppnås i tillräcklig grad genom insatser av medlemsstaterna som oundvikligen skulle leda till olika krav och förfarandesystem, vilket skulle göra rättssystemet mer komplext och skapa orimliga hinder för rörligheten för yrkesutövare. Dessutom innebär ändringar av den nuvarande rättsliga ordningen en ändring av ett befintligt direktiv, vilket endast kan uppnås genom unionslagstiftning. Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Enligt proportionalitetsprincipen ska varje insats vara målinriktad och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen. De föreslagna ändringarna är begränsade till vad som är nödvändigt för att se till att bestämmelserna om erkännande av yrkeskvalifikationer fungerar bättre, och är därför förenliga med denna princip.

3.3. Val av instrument

Förslaget grundar sig på artiklarna 46, 53.1, 62 och 114 i fördraget, som föreskriver användning av ett direktiv för ett ömsesidigt erkännande av kvalifikationer. Dessutom lämpar sig ett direktiv bäst för denna uppgift eftersom det ger medlemsstaterna den flexibilitet som krävs för att genomföra bestämmelserna med beaktande av deras nationella administrativa och juridiska särdrag. Medlemsstaterna måste emellertid ändra ett stort antal nationella rättsakter, och därför är det viktigt att anmälan av deras införlivandeåtgärder åtföljs av ett eller flera dokument som redogör för förhållandet mellan olika delar av direktivet och motsvarande del av de nationella införlivanderättsakterna.

3.4. Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

Förslaget berör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och bör därför omfatta Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

4. NÄRMARE REDOGÖRELSE OM FÖRSLAGET

De föreslagna ändringarna av direktiv 2005/36/EG läggs fram i enlighet med de mål som anges i avsnitt 1.2.

4.1. Ett europeiskt yrkeskort och informationssystemet för den inre marknaden

4.1.1. Europeiskt yrkeskort

Det europeiska yrkeskortet ska vara ett alternativt verktyg som kan tillämpas för yrken som uppfyller en rad olika kriterier: Efterfrågan från yrkesutövare, betydande rörlighet och bättre samarbete mellan behöriga myndigheter via IMI. Det europeiska yrkeskortet ger också möjligheter för yrkesutövare som huvudsakligen är intresserad av tillfällig rörlighet. Införandet av det europeiska yrkeskortet kommer följaktligen att bero på om branscherna begär dess införande. Dess attraktivitet bör emellertid leda till att allt fler yrken antar det.

Det europeiska yrkeskortet ska underlätta och påskynda erkännandeförfarandena och samtidigt göra dem mer öppna för insyn. Därför kräver kortet mer engagemang från ursprungsmedlemsstaten, vilket innebär att vissa kostnader och administrativa bördor flyttas från den mottagande medlemsstaten till ursprungsmedlemsstaten. Användningen av IMI bör emellertid minska dessa kostnader, och de nya förfarandena kan genomföras av etablerade behöriga myndigheter som ofta redan är inblandade i utarbetandet av erkännandet av nationella yrkesutövare.

Om ett europeiskt yrkeskort har införts för ett visst yrke, på begäran av en yrkesperson, ska hemlandet bedöma ansökans fullständighet och, om det rör sig om en begäran om etablering, utfärda ett europeiskt yrkeskort. Ursprungsmedlemsstatens roll i är ännu viktigare vid tillfällig rörlighet, eftersom den då både utfärdar och validerar yrkeskortet. Användningen av IMI blir obligatorisk, eftersom det blir en sorts *back office* för det europeiska yrkeskortet. Både ursprungsmedlemsstatens deltagande och användningen av IMI kommer att bidra till minskade kostnader och kortare tid för behandling av begäran om erkännande. Detta skapar förutsättningarna för kortare tidsfrister för behandlingen av en ansökan på grundval av det europeiska yrkeskortet, jämfört med nuvarande förfarande som kommer att fortsätta att existera för yrkesutövare som föredrar att inte använda det europeiska yrkeskortet. *4.1.2. IMI blir obligatoriska enligt direktivet*

Eftersom IMI successivt utvidgats till att täcka alla erkännandemekanismer enligt direktivet använder ett stort antal behöriga myndigheter IMI regelbundet och med goda resultat. Men systemets potential urholkas om behöriga myndigheter inte är registrerade eller vägrar att hantera förfrågningar på grund av att IMI inte är obligatoriskt. En förutsättning för att det europeiska yrkeskortet ska fungera är dessutom att den används systematiskt. Därför går förslaget ut på att medlemsstaterna blir skyldiga att använda IMI för informationsutbyte om erkännande av yrkeskvalifikationer.

4.2. Fritt tillhandahållande av tjänster

En särskild ordning för fritt tillhandahållande av tjänster på tillfällig basis infördes genom direktiv 2005/36/EG. Den omfattar mindre stränga regler för tillfälliga tjänsteleverantörer: De kan tillhandahålla tjänster utan den föregående kontroll av yrkeskvalifikationer (utom för yrken med hälso- och säkerhetsaspekter) som är regel för erkännandemekanismerna för etablering.

Flera ändringar föreslås för att klargöra reglerna om fritt tillhandahållande av tjänster.

Genom att stryka kravet på yrkeserfarenhet för tjänsteleverantörer från icke-reglerande medlemsstater om tjänsteleverantören åtföljer tjänstemottagaren ska förslaget bättre tillgodose behoven hos gränsöverskridande konsumenter. Där kravet på yrkeserfarenhet fortfarande gäller går förslaget ut på att sådan erfarenhet kan förvärfvas i en eller flera medlemsstater, vilket ger fler möjligheter för dem som tillhandahåller tjänsterna jämfört med i dag.

För yrken med hälso- och säkerhetsaspekter har medlemsstaterna genomfört förhandskontrollen av kvalifikationer på olika sätt, vilket har lett till osäkerhet om rättsläget hos tjänsteleverantörerna. Förslaget vill lösa denna fråga genom att föreskriva att medlemsstaterna inte bara tillhandahåller en förteckning över alla yrken som de anser hör till denna kategori, utan också motiverar varför varje enskilt yrke tagits med i förteckningen. Detta kommer att göra det möjligt för tjänsteleverantörer att på förhand informera sig om vilka krav de exakt måste uppfylla för fritt tillhandahållande av tjänster. Genom ökad öppenhet kommer det dessutom att minska risken för onödiga eller orimliga krav.

Slutligen klargör förslaget förteckningen över dokument som en medlemsstat får kräva före det första tillhandahållandet av tjänster. Det fastställs även uttryckligen att den deklarationen som tjänsteleverantörer kan behöva göra innan de tillhandahåller tjänster ska gälla för hela medlemsstatens territorium.

4.3. Allmänt system

Den första punkten i förslaget gäller den nuvarande möjligheten att på grundval av artikel 11 undanta vissa kvalifikationer från direktivets tillämpningsområde om det finns två eller flera nivåers skillnad mellan yrkespersonens utbildning och kraven i den mottagande medlemsstaten. Kvalifikationsnivåerna bör i princip endast användas som en vägledning, och inte utgöra en grund för att utesluta yrkesutövare från direktivets tillämpningsområde. Det enda undantaget gäller personer vars kvalifikationer bygger på yrkeserfarenhet, och som söker tillträde till ett yrke som kräver en universitetsexamen. Förslaget stärker dessutom kraven på medlemsstaterna att bättre motivera kompensationsåtgärder. I förslaget anges dessutom en skyldighet för medlemsstaterna att regelbundet anordna lämplighetsprov.

4.4. Partiell tillgång

I enlighet med EU-domstolens rättspraxis¹⁵ föreslås det att man inför konceptet partiell tillgång i direktivet. Detta kommer att skapa större rättslig säkerhet för yrkesutövare och ge dem möjlighet att etablera sig eller tillhandahålla tjänster där de tidigare varit uteslagna från direktivets förmåner om uppfyller villkoren för partiell tillgång. Medlemsstaterna kan emellertid välja att inte tillämpa denna princip om det finns tvingande hänsyn, t.ex. i fråga om hälso- och sjukvårdsyrken.

4.5. Automatiskt erkännande på grundval av yrkeserfarenheter

De ändringar som förslås här syftar till att ge kommissionen större flexibilitet för att anpassa den förteckning över verksamheter som ingår i bilaga IV. Denna förteckning är inte längre förenlig med hur ekonomisk verksamhet struktureras i dag. Detta kan göra det svårt att identifiera de yrken som omfattas av systemet för automatiskt erkännande, och leda till osäkerhet för rättstillämparna.

En modernisering av klassificering förefaller därför nödvändig. Eventuella ändringar av den nuvarande klassificeringen bör emellertid granskas noga, eftersom de kan påverka ordningens räckvidd. Den föreslagna ändringen ger därför kommissionen möjlighet att ompröva, utan att för den skull inskränka räckvidden av de verksamheter som omfattas av automatiskt erkännande. Kommissionen avser också att under 2012 genomföra en studie med berörda parter.

4.6. Automatiskt erkännande grundat på minimikrav för utbildning

Vissa berörda parter pekade på bristande öppenhet i fråga om de utbildningskrav i medlemsstaterna som ligger till grund för systemet för automatiskt erkännande för sektorsyrken. I syfte att öka insynen på EU-nivå ska varje medlemsstat enligt förslaget anmäla de lagar, andra författningar och administrativa bestämmelser som den antar med anknytning till utfärdande av nya eller ändrade kvalifikationer. Medlemsstaterna kommer också att vara skyldiga att utse en lämplig befintlig myndighet eller organ, till exempel en ackrediteringsmyndighet eller ett ministerium, för att rapportera om efterlevnaden av direktivets minimikrav för utbildning.

Utvärderingen av direktivet har också visat att minimiperioden för fortbildning för läkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård och för barnmorskor måste klargöras. Dessutom syftar förslaget till att, mot bakgrund av framstegen i genomförandet av det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS), införa fastställda antal ECTS-poäng som potentiella kriterier för utbildningens längd, för yrken för vilka utbildningen ges på universitetsnivå.

I syfte att öka rörligheten för läkare som redan erhållit en specialisttitel och därefter vill följa en annan utbildning ger förslaget medlemsstaterna rätt att bevilja partiell befrielse från vissa delar av utbildningen om läkaren redan har slutfört dessa delar i samband med ett tidigare specialistutbildningsprogram i den medlemsstaten.

De nya yrkeskraven för sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård och barnmorskor återspeglas i förslaget om att medlemsstaterna ska vara skyldiga att uppgradera

¹⁵ Se till exempel mål C-330/03, Colegio de Ingenieros de caminos, Canales y Puertos.

antagningskraven för utbildningen till dessa yrken från 10 års allmän utbildning till 12 år. Detta är redan fallet i 24 medlemsstater.

Det hade varit komplicerat att organisera automatiskt erkännande för sjuksköterskor under anslutningen av nya medlemsstater 2004 och 2007. År 2012 kommer kommissionen att göra en teknisk bedömning av kvalifikationer för polska och rumänska sjuksköterskors vars formella kvalifikationer utfärdats eller vars utbildning påbörjats före den 1 maj 2004, för att se om de ytterligare kraven för polska och rumänska sjuksköterskor enligt artikel 33.2 fortfarande är motiverade.

Arkitektutbildningens minimilängd bör uppdateras för att bättre återspegla de allmänt accepterade standarderna för arkitektutbildning, i synnerhet behovet av att komplettera akademisk utbildning med yrkeserfarenhet under överinseende av kvalificerad personal. Förslaget föreskriver därför att minimilängden för arkitektutbildning bör vara minst sex år: Antingen minst fyra års studier på heltid vid universitet eller högskola och minst två års avlönade praktikprogram, eller minst fem års studier på heltid vid universitet eller högskola och minst ett års avlönad praktik.

För apotekare innehåller förslaget bestämmelser om en utvidgning av deras verksamhetsförteckning, men också om upphävande av undantaget enligt artikel 21.4 som ger medlemsstaterna rätt att hindra apotekare med utländska kvalifikationer från att öppna nya apotek. Detta undantag utnyttjas inte längre av ett växande antal medlemsstater (t.ex. Nederländerna, Irland och Storbritannien). Dessutom tillåter domstolen endast territoriella begränsningar i den mån de inte medför diskriminering.

4.7. Gemensamma utbildningsprinciper – en ny ordning för automatiskt erkännande

Konceptet ”gemensamma plattformar”, som infördes i 2005 års direktiv, ersätts av gemensamma utbildningsprinciper: En gemensam utbildningsram eller gemensamma utbildningsprov. Dessa syftar till att göra erkännandet av kvalifikationer som för närvarande omfattas av den generella ordningen mer automatiserat och bör anpassas bättre till yrkesbehoven. Medan de gemensamma plattformarna endast erbjöd möjligheten att harmonisera kompensationsåtgärder, ger de gemensamma utbildningsprinciperna yrkesutövare möjlighet att helt undantas från kompensationsåtgärder. De kvalifikationer som har förvärvats enligt denna ordning bör automatiskt erkännas i medlemsstaterna, även om dessa kan få undantag från tillämpningen av dem. Dessutom är villkoren för inrättande av gemensamma utbildningsprinciper mindre svåra att uppfylla än villkoren för att skapa gemensamma plattformar.

Medan de gemensamma utbildningsprinciperna inte skulle ersätta nationella utbildningsprogram skulle yrkesutövare med kvalifikationer enligt denna ordning kunna få samma fördelar som de yrken för vilka minimikrav på utbildning anges i direktivet.

4.8. Utvidgning av direktivets tillämpningsområde där så är nödvändigt

4.8.1 *Ej färdigkvalificerade yrkesutövare*

Detta förslag utvidgar direktivets tillämpningsområde till att även omfatta personer som innehar utbildningsbevis men ännu inte har avslutat en avlönad praktik som kan krävas enligt lagen i den medlemsstat där tog examen (detta kan exempelvis gälla advokater, arkitekter och

lärare). Detta ändringsförslag skulle skapa större rättslig säkerhet för denna kategori av yrkesutövare, som för närvarande omfattas av fördragets bestämmelser om fri rörlighet, men inte av förfarandegarantierna i direktivet. Det grundas på EU-domstolens rättspraxis¹⁶.

4.8.2. Notarier

I maj 2011 beslutade domstolen¹⁷ att krav på medborgarskap inte kan påtvingas notarier. När det gäller tillämpningen av direktivet ansåg domstolen att de berörda medlemsstaterna vid utgången av den period som omfattas av det motiverade yttrandet inte rimligtvis kunde förväntas anse att direktivet bör genomföras för notarier. Domstolen ville inte utesluta att genomförandet av direktivet är en skyldighet, men anser att kravet inte var tillräckligt klart vid tidpunkten för överträdelseförfarandet. Direktivets tillämpningsområde behöver därför förtydligas. I ljuset av yrkets särdrag måste reglerna för etablering och fritt tillhandahållande av tjänster vara väl anpassade: I det första fallet bör medlemsstaterna kunna föreskriva de lämplighetsprov som behövs för att undvika all diskriminering i de nationella urvals- och nomineringsförfarandena. När det gäller fritt tillhandahållande av tjänster bör notarier inte kunna upprätta officiella handlingar och utföra liknande uppgifter som kräver användning av den mottagande medlemsstatens sigill.

4.9. Klargöra garantier för patienter och konsumenter av tjänster inom de fria yrkena

4.9.1. Språkrav

I förslaget klargörs att kontrollen av språkkunskaper ska äga rum först efter det att den mottagande medlemsstaten har erkänt kvalifikationerna. När det gäller hälso- och sjukvårdspersonal föreskrivs det även att det är de nationella hälso- och sjukvårdssystemen och patientorganisationerna som ska kontrollera huruvida de behöriga myndigheterna borde genomföra språkkontroller där detta är strikt nödvändigt.

4.9.2 Varningsmekanism

I linje med svaren på det offentliga samrådet åläggs nationella behöriga myndigheter genom förslaget att varna varandra om hälso- och sjukvårdspersonal som omfattas av automatiskt erkännande enligt direktivet stängs av från utövandet av sitt yrke, även om detta är tillfälligt. För andra yrkesutövare som inte omfattas av tjänstedirektivet är medlemsstaterna också skyldiga att varna varandra vid behov.

4.10. E-förvaltning: Tillgång till information och elektroniska förfaranden

För att göra det möjligt att lätt hitta den behöriga myndigheten och de dokument som behövs för en begäran om erkännande fastställs det i förslaget att de kontaktpunkter som inrättats enligt tjänstedirektivet blir centrala online-tillträdespunkter för alla yrken som omfattas av direktivet om yrkeskvalifikationer. Därför utvidgas räckvidden för de gemensamma kontaktpunkterna till att omfatta kategorier av yrkesutövare som inte omfattas av tjänstedirektivet (vårdpersonal och arbetssökande). Genom denna nya bestämmelse kan yrkesutövare utnyttja en enda struktur för alla administrativa förfaranden i samband med etablering eller tillhandahållande av tjänster i en medlemsstat.

¹⁶ Se mål C-313/01, *Morgenbesser*; C-345/08, *Pesla*

¹⁷ Mål C-47/08, C-50/08, C-51/08, C-52/08, C-53/08, C-54/08 och C-61/08.

I förslaget föreskrivs det att de nationella kontaktpunkter som inrättats inom ramen för det nuvarande direktivet blir stödcentrum för att undvika en dubblering av informationsstrukturerna. Dessa stödcentrum kommer främst att inriktas på enskilda fall och ge råd och stöd till allmänheten, t.ex. per telefon eller till och med personliga möten. Vid behov ska de samarbeta med behöriga myndigheter och stödcentrum i andra medlemsstater.

4.11. Insyn och ömsesidig utvärdering

Över de 27 medlemsstaterna gäller direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer för cirka 800 kategorier av reglerade yrken. Det finns en brist på öppenhet och insyn i fråga om förordningens omfattning och motivering, vilket kan skapa hinder för rörlighet.

Detta förslag innehåller därför en skyldighet för medlemsstaterna att anmäla en förteckning över yrken de reglerar och att granska sin lagstiftning om tillträde till reglerade yrken mot principerna om nödvändighet (allmänt intresse), proportionalitet och icke-diskriminering. Varje medlemsstat ska rapportera till kommissionen om resultaten av denna granskning. Denna ömsesidiga utvärdering skulle ge medlemsstaterna möjlighet att jämföra sina regleringar och att i förekommande fall förenkla sina nationella rättsliga ramar för reglerade yrken.

5. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget förväntas få konsekvenser för EU:s budget i den mån informationssystemet för den inre marknaden (IMI) kommer att utnyttjas som stamnät för det framtida europeiska yrkeskortet. IMI kommer att behöva anpassas till yrkeskortförfarandena, och de behov av lagring som uppstår i sammanhang med detta. Det kommer också att behöva kompletteras med vissa ytterligare funktioner, exempelvis ett särskilt gränssnitt, en varningsmekanism och ett informationsförfarande. Konsekvenserna för EU:s budget täcks redan av planerade anslag och kommer att vara obetydliga med tanke på att utnyttjandet av IMI för yrkeskortet kommer att ge avsevärda stordriftsfördelar. Dessutom är de viktigaste befintliga IMI-funktionerna och de som för närvarande utvecklas i stor utsträckning förenliga med yrkeskortkraven. Kostnaderna för anpassning och utveckling kommer därför att minska avsevärt.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer och förordning [...] om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 46, 53.1, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁸,

med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande¹⁹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Genom direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer²⁰ konsoliderades ett system för ömsesidigt erkännande som ursprungligen grundade sig på 15 direktiv. Det föreskriver automatiskt erkännande för ett begränsat antal yrken, utgående från harmoniserade minimikrav för utbildning (sektorsyrken), en generell ordning för erkännande av utbildningsbevis och automatiskt erkännande av yrkeserfarenhet. I direktiv 2005/36/EG fastställs också ett nytt system för fritt tillhandahållande av tjänster. Det bör erinras om att tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till EU-medborgare åtnjuter likabehandling i enlighet med artikel 24 i direktiv 2004/38/EG. Tredjelandsmedborgare kan också åtnjuta likabehandling i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med

¹⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁹

²⁰ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

relevanta nationella förfaranden, enligt särskild unionslagstiftning, t.ex. om varaktig bosättning, flyktingar, innehavare av EU-blåkort och forskare.

- (2) I sitt meddelande "Inremarknadsakten, Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden "Gemensamma insatser för att skapa ny tillväxt"²¹ identifierade kommissionen ett behov av att modernisera unionslagstiftningen på detta område. I sina slutsatser av den 23 oktober 2011 stödde Europeiska rådet en sådan modernisering och efterlyste en överenskommelse före slutet av 2012. I sin resolution av den 15 november 2011 uppmanade även Europaparlamentet kommissionen att lägga fram ett förslag. I rapporten om EU-medborgarskapet 2010 om att avveckla hindren för EU-medborgarnas rättigheter²² betonas behovet av att minska den administrativa bördan i samband med erkännande av yrkeskvalifikationer.
- (3) För att gynna den fria rörligheten för yrkesutövare och samtidigt säkerställa ett mer effektivt och transparent erkännande av kvalifikationer är det nödvändigt att införa ett europeiskt yrkeskort. Ett sådant kort behövs i synnerhet för att underlätta tillfälligt rörlighet och erkännande enligt det automatiska erkännandesystemet, samt för att främja en förenklad erkännandeprocess enligt den generella ordningen. Kortet bör utfärdas på begäran av yrkesutövare och efter inlämnande av de nödvändiga dokumenten och efter det att de behöriga myndigheterna slutfört tillhörande översyns- och verifikationsförfaranden. Kortets funktion bör stödjas av informationssystemet för den inre marknaden (IMI), inrättat genom förordning (EU) nr [...] om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden²³. Denna mekanism bör bidra till att skapa synergier och förtroende mellan de behöriga myndigheterna och samtidigt undanröja administrativt dubbelarbete för myndigheterna och skapa mer transparens och rättssäkerhet för yrkesutövare. Förfarandet för ansökan om och utfärdande av kortet bör vara klart strukturerat och omfatta skyddsmekanismer och tillhörande rättigheter för sökande att överklaga. Kortet och tillhörande arbetsflöden i IMI bör säkerställa de lagrade uppgifternas integritet, autenticitet och sekretess och förebygga olaglig och obehörig tillgång till informationen i systemet.
- (4) Direktiv 2005/36/EG gäller bara yrkesutövare som vill utöva samma yrke i en annan medlemsstat. Det finns fall där den berörda verksamheten är en del av ett yrke med mer omfattande verksamhetsområde i den mottagande medlemsstaten. Om skillnaderna mellan verksamhetsområdena är så stora att ett fullständigt utbildningsprogram i själva verket krävs för att yrkesutövarna ska kunna kompensera för brister, och på begäran av yrkesutövarna, bör den mottagande medlemsstaten under dessa särskilda omständigheter bevilja partiellt tillträde. Vid tvingande hänsyn av allmänt intresse, t.ex. när det gäller läkare eller annan hälso- och sjukvårdspersonal, bör en medlemsstat kunna vägra partiellt tillträde.
- (5) Tidsbegränsat och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i en medlemsstat bör underställas skyddsmekanismer, särskilt ett krav på minst två års yrkeserfarenhet, för att skydda de lokala konsumenterna i den mottagande medlemsstaten om yrket inte är reglerat i ursprungsmedlemsstaten. Dessa garantier är emellertid inte nödvändiga om

²¹ KOM(2011) 206 slutlig, 13.4.2011.

²² KOM(2010) 603 slutlig

²³ EUT L [...].

sådana konsumenter som har sin vanliga vistelseort i yrkesutövarens etableringsmedlemsstat redan har valt denne och det inte leder till några konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet för tredje personer i den mottagande medlemsstaten.

- (6) Enligt direktiv 2005/36/EG får medlemsstaterna vidta åtgärder för att kontrollera en tjänsteleverantörs kvalifikationer före det första tillhandahållandet av tjänster, när det rör sig om reglerade yrken med inverkan på folkhälsan och säkerheten. Detta har lett till osäkerhet om rättsläget och medfört att den behöriga myndigheten själv kan avgöra om det finns behov av en sådan förhandskontroll. För att säkerställa rättssäkerheten bör yrkesutövare från början kunna veta om en förhandskontroll av deras kvalifikationer behövs och när ett beslut om detta kan väntas.
- (7) Direktiv 2005/36/EG bör också omfatta notarier. För begäran om erkännande för etablering bör medlemsstaterna ha möjlighet att kräva de nödvändiga lämplighetsproven eller föreskriva en anpassningsperiod för att undvika all diskriminering vid de nationella urvals- och nomineringsförfarandena. När det gäller fritt tillhandahållande av tjänster bör notarier inte kunna upprätta officiella handlingar och utföra liknande uppgifter som kräver användning av den mottagande medlemsstatens sigill.
- (8) För att tillämpa systemet för erkännande inom den generella ordningen är det nödvändigt att indela de olika nationella utbildnings- och yrkesutbildningssystemen i olika nivåer. Dessa nivåer, som endast upprättas för att den generella ordningen ska fungera, bör varken påverka de nationella strukturerna för utbildning och yrkesutbildning eller medlemsstaternas befogenheter på detta område, som exempelvis nationella strategier för genomförandet av den europeiska referensramen för kvalifikationer. Detta kan vara ett sätt att främja kvalifikationernas transparens och jämförbarhet och kan vara en bra extra informationskälla för de behöriga myndigheter som prövar erkännandet av kvalifikationer som utfärdats i andra medlemsstater. De nivåer som fastställs för tillämpningen av den generella ordningen bör i princip inte längre användas som ett kriterium för att utesluta unionsmedborgare från tillämpningsområdet för direktiv 2005/36/EG om detta står i strid med principen om livslångt lärande.
- (9) Ansökningar om erkännande från yrkesutövare från medlemsstater som inte reglerar yrket i frågabör behandlas på samma sätt som ansökningar från yrkesutövare från en reglerande medlemsstat. Deras kvalifikationer måste jämföras med de kvalifikationer som krävs i den mottagande medlemsstaten på grundval av kvalifikationsnivåerna i direktiv 2005/36/EG. Om skillnaden är stor bör den behöriga myndigheten ha möjlighet att införa kompensationsåtgärder.
- (10) I avsaknad av harmonisering av minimikraven i fråga om utbildning för tillträde till de yrken som regleras genom den generella ordningen bör de mottagande medlemsstaterna fortfarande ha möjlighet att införa en kompensationsåtgärd. Denna åtgärd bör vara proportionell och särskilt ta hänsyn till de kunskaper, färdigheter och kompetenser som den sökande har vunnit inom ramen för sin yrkeserfarenhet eller genom livslångt lärande. Beslutet om införande av en kompensationsåtgärd bör motiveras i detalj i syfte att göra det möjligt för den sökande att bättre förstå sin situation och att söka rättslig granskning vid nationella domstolar enligt direktiv 2005/36/EG.

- (11) Översynen av direktiv 2005/36/EG har visat att det finns ett behov av att uppdatera och med mer flexibilitet förtydliga förteckningarna över de industrigrenar, affärsverksamheter och hantverk som ingår i bilaga IV, samtidigt som ett automatiskt system för erkännande på grundval av yrkeserfarenheter bibehålls för dessa verksamheter. Bilaga IV grundas för närvarande på *International Standard Industrial Classification of all Economic Activities* (ISIC) från 1958, och återspeglar inte längre den ekonomiska verksamhetens nuvarande struktur. ISIC-klassificeringen har setts över flera gånger sedan 1958. Därför bör kommissionen ha möjlighet att anpassa bilaga IV för att bevara systemet för automatiskt erkännande intakt.
- (12) Systemet för automatiskt erkännande på grundval av harmoniserade minimiutbildningskrav bygger på att nya eller ändrade utbildningsbevis i god tid anmäls av medlemsstaterna, och offentliggörs av kommissionen. Innehavare av sådana kvalifikationer har annars inga garantier för att de kan omfattas av automatiskt erkännande. I syfte att öka insynen och öppenheten samt underlätta prövningen av nyanmälda titlar bör medlemsstaterna utse ett lämpligt organ, till exempel en ackrediteringsmyndighet eller ett ministerium, som ska granska varje anmälan och till kommissionen rapportera om efterlevnaden av direktiv 2005/36/EG.
- (13) Meritpoäng enligt det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS) används redan i de flesta institutionerna för högre utbildning i EU, och deras användning blir allt vanligare även i kurser som leder till sådana kvalifikationer som krävs för utövandet av ett reglerat yrke. Det är därför nödvändigt att införa möjligheten att ange ett utbildningsprograms varaktighet även i ECTS. Detta bör inte påverka andra krav för automatiskt erkännande. En ECTS-meritpoäng motsvarar 25–30 timmars studier, och det krävs normalt sett 60 meritpoäng för slutförandet av ett läsår.
- (14) I syfte att främja rörlighet för läkare med specialistkompetens som redan erhållit en specialistkvalifikation och därefter följer en annan specialistutbildning bör medlemsstaterna tillåtas att bevilja undantag från någon del av utbildningen om dessa utbildningsmoment redan har fullgjorts under det föregående specialistutbildningsprogrammet i samma medlemsstat som omfattas av automatiskt erkännande.
- (15) Barnmorske- och sjuksköterskeyrkena har utvecklats betydligt under de senaste tre årtiondena: Samhällsbaserad hälso- och sjukvård, mer komplexa behandlingsmetoder och teknik som ständigt utvecklas förutsätter att sjuksköterskor och barnmorskor har kapacitet för att ta allt större ansvar. Barnmorske- och sjuksköterskestudenter behöver därför en solid allmän utbildningsbakgrund innan de börjar sin yrkesutbildning, så att de är förberedda att uppfylla dessa komplexa vårdbehov. Därför bör tillträdeskravet för yrkesutbildningen ökas till tolv års allmän skolutbildning eller avlagd examen på en motsvarande nivå.
- (16) I syfte att förenkla systemet för automatiskt erkännande av specialistutbildningar för läkare och tandläkare bör sådana specialistutbildningar omfattas av direktiv 2005/36/EG om de är gemensamma för minst en tredjedel av medlemsstaterna.
- (17) En förutsättning för att systemet för automatiskt erkännande ska fungera är att det finns förtroende för de utbildningsvillkor som ligger till grund för yrkesutövarnas kvalifikationer. Därför är det viktigt att minimikraven för arkitektutbildning speglar

nya moment i utbildningen av arkitekter, framför allt med avseende på det erkända behovet av att komplettera akademisk utbildning med yrkeserfarenhet med handledning av kvalificerade arkitekter. Samtidigt bör minimikraven för utbildningar vara tillräckligt flexibla för att undvika att i onödan begränsa medlemsstaternas möjligheter att organisera sina utbildningssystem.

- (18) Direktiv 2005/36/EG bör främja ett mer automatiskt erkännande av kvalifikationer för de yrken som för närvarande inte omfattas. Därvid bör man ta hänsyn till medlemsstaternas behörighet att bestämma vilka kvalifikationer som erfordras för utövande av ett yrke på deras respektive territorium, och att fastställa hur deras utbildnings- och yrkesutbildningssystem ska organiseras och viket innehåll de ska ha. Yrkekessammanslutningar och yrkesorganisationer som är representativa på nationell nivå och unionsnivå bör ha möjlighet att föreslå gemensamma utbildningsprinciper. Det bör ske i form av ett gemensamt prov som förutsättning för att förvärva en yrkeskvalifikation, eller i form av utbildningsprogram på grundval av en gemensam uppsättning kunskaper, färdigheter och kompetenser. Kvalifikationer som erhållits inom sådana gemensamma utbildningsramar bör automatiskt erkännas av medlemsstaterna.
- (19) Direktiv 2005/36/EG innehåller redan bestämmelser om att yrkesutövare måste ha nödvändiga språkkunskaper. Översynen av denna skyldighet har visat ett behov av att klargöra den behöriga myndighetens respektive arbetsgivarnas roll, inte minst för att värna om patienternas säkerhet. Språktest bör dock vara rimliga och nödvändiga för de berörda tjänsterna, och bör inte utgöra skäl för att utesluta yrkesutövare från arbetsmarknaden i den mottagande medlemsstaten.
- (20) Utexaminerade som vill avlägga en avlönad praktik i en annan medlemsstat där en sådan praktiktjänstgöring är möjlig bör omfattas av direktiv 2005/36/EG, i syfte att underlätta deras rörlighet. Det är också nödvändigt att föreskriva att ursprungsmedlemsstaten ska erkänna deras praktiktjänstgöring.
- (21) Direktiv 2005/36/EG innehåller bestämmelser om ett system för nationella kontaktpunkter. På grund av ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden²⁴, och inrättandet av gemensamma kontaktpunkter enligt det direktivet finns det risk för överlappning. Därför bör de nationella kontaktpunkter som inrättas genom direktiv 2005/36/EG bli stödcentrum vars verksamhet främst inriktas på rådgivning till medborgarna, inbegripet personlig rådgivning, för att se till att den löpande tillämpningen av inre marknadsreglerna i fall som rör enskilda följs upp på nationell nivå.
- (22) Även om direktivet redan innehåller detaljerade skyldigheter för medlemsstaterna att utbyta information, bör denna skyldighet förstärkas. Medlemsstaterna bör inte endast reagera på begäran om information, utan också självmant informera andra medlemsstater. Detta informationssystem bör vara av samma typ som det som avses i direktiv 2006/123/EG. En särskild varningsmekanism krävs dock för hälso- och sjukvårdspersonal som omfattas av automatiskt erkännande enligt direktiv 2005/36/EG. Detta bör även gälla för veterinärer om inte medlemsstaterna redan har

²⁴

EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.

utlöst den varningsmekanism som föreskrivs i direktiv 2006/123/EG. Alla medlemsstater bör varnas om yrkesutövare till följd av disciplinära åtgärder eller en brottmålsdom inte längre har rätt att flytta utövandet av sitt yrke till en annan medlemsstat. Varningen bör aktiveras genom IMI oavsett om yrkesutövaren har utnyttjat någon av rättigheterna enligt direktiv 2005/36/EG, eller om personen har ansökt om erkännande för sina yrkeskvalifikationer genom utfärdandet av ett europeiskt yrkeskort eller genom någon annan metod som fastställs i det direktivet. Varningsförfarandet bör vara förenligt med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter och andra grundläggande rättigheter.

- (23) En av de största svårigheter en person som är intresserad av att arbeta i en annan medlemsstat står inför är de komplicerade och osäkra administrativa förfaranden som måste följas. Genom direktiv 2006/123/EG åläggs medlemsstaterna redan att tillhandahålla enkel tillgång till information och slutförande av förfaranden via de gemensamma kontaktpunkterna. Personer som ansöker om erkännande av sina kvalifikationer enligt direktiv 2005/36/EG kan redan använda de gemensamma kontaktpunkterna om de omfattas av direktiv 2006/123/EG. Arbetssökande och vårdpersonal omfattas däremot inte av direktiv 2006/123/EG, och den tillgängliga informationen är begränsad. Det är därför nödvändigt att närmare specificera sådan information ur ett användarperspektiv, och att se till att informationen är lättillgänglig. Det är också viktigt att medlemsstaterna inte bara tar ansvar på nationell nivå utan också samarbetar med varandra och med kommissionen för att se till att yrkesutövare i hela EU har en enkel tillgång till användarvänlig och flerspråkig information och kan slutföra förfaranden via de gemensamma kontaktpunkterna. Länkar bör göras tillgängliga på andra webbplatser, t.ex. portalen Ditt Europa.
- (24) För att komplettera eller ändra vissa icke-väsentliga delar av direktiv 2005/36/EG bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen vad gäller uppdatering av bilaga I, fastställande av kriterierna för beräkning av avgifter för det europeiska yrkeskortet, fastställande av uppgifterna i de handlingar som krävs för erhållande av europeiskt yrkeskort, anpassning av förteckningen över verksamheter i bilaga IV, anpassning av punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, klargörande av vilka kunskaper och färdigheter som krävs av läkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, veterinärer, barnmorskor, apotekare och arkitekter, anpassning av utbildningsminimikraven för specialistutbildning för läkare och tandläkare, införande av nya medicinska specialistkompetenser i punkt 5.1.3 i bilaga V, ändringar av förteckningen i punkterna 5.2.1, 5.3.1, 5.4.1, 5.5.1 och 5.6.1 i bilaga V, införande av nya specialistkompetenser för tandläkare i punkt 5.3.3 i bilaga V, fastställande av villkoren för tillämpningen av gemensamma utbildningsramar, och fastställande av villkoren för tillämpning av gemensamma utbildningsprov. Det är av särskilt stor vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, vilket innefattar samråd på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.
- (25) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2005/36/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16

februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter²⁵.

- (26) Det rådgivande förfarandet bör användas vid antagandet av genomförandeakter i syfte att fastställa gemensamma och enhetliga regler om specifikationerna för det europeiska yrkeskortet för särskilda yrken, formatet för det europeiska yrkeskortet, vilka översättningar som krävs för en ansökan om utfärdande av ett europeiskt yrkeskort, närmare regler om bedömningen av ansökningar om ett europeiskt yrkeskort, de tekniska specifikationer och åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att informationen i det europeiska yrkeskortet och i IMI-akten har integritet, behandlas konfidentiellt och är korrekt, villkoren och förfarandena för att utfärda ett europeiskt yrkeskort, villkoren för tillgång till IMI-akten, de tekniska medlen och förfarandena för kontroll av ett europeiskt yrkeskorts äkthet och giltighet samt genomförandet av varningsmekanismen, med tanke på dessa genomförandeakters tekniska art.
- (27) Med tanke på de positiva erfarenheterna med ömsesidig utvärdering enligt direktiv 2006/123/EG bör ett liknande system införas i direktiv 2005/36/EG. Medlemsstaterna bör anmäla vilka yrken de reglerar, och av vilka skäl, och diskutera resultaten sinsemellan. Ett sådant system skulle bidra till större öppenhet och insyn i marknaden för professionella tjänster.
- (28) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden, nämligen att rationalisera, förenkla och förbättra reglerna för erkännande av yrkeskvalifikationer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom det oundvikligen skulle leda till olika krav och förfarandesystem som skulle göra rättssystemet mer komplext och leda till omotiverade hinder för rörligheten för yrkesutövare, och dessa mål därför, för uppnående av samstämmighet, transparens och kompatibilitet, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (29) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den [datum] har medlemsstaterna åtagit sig att i motiverade fall till anmälan av sina införlivandeåtgärder bifoga ett eller flera dokument om förhållandet mellan delarna i ett direktiv och motsvarande delar i de nationella rättsakter som införlivar bestämmelserna. När det gäller detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (30) Direktiv 2005/36/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2005/36/EG

Direktiv 2005/36/EG ska ändras på följande sätt:

²⁵ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (1) I artikel 1 ska följande andra stycke läggas till:

”I detta direktiv fastställs också regler för ett partiellt tillträde till reglerade yrken och tillträde till och erkännande av avlönad praktik som bedrivs i en annan medlemsstat.”

- (2) Artikel 2.1 ska ersättas med följande:

”1. Detta direktiv ska gälla för alla de medborgare i en medlemsstat, inbegripet fria yrkesutövare, som vill utöva ett reglerat yrke eller bedriva avlönad praktik, antingen som egen företagare eller anställd, i en annan medlemsstat än den där de har förvärvat sina yrkeskvalifikationer.”

- (3) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led f ska ersättas med följande:

”f) *yrkeserfarenhet*: det faktiska och lagliga utövandet av det berörda yrket på heltid eller deltid under motsvarande tid i en medlemsstat.”

ii) Följande led ska läggas till:

”j) *avlönad praktik*: utövande av avlönad verksamhet under handledning, med sikte på tillträde till ett reglerat yrke som beviljas på grundval av en examen.

k) *uropeiskt yrkeskort*: ett elektroniskt till en yrkesutövare utfärdat bevis för erkännande av kvalifikationer för etablering i en mottagande medlemsstat eller för att yrkesutövaren uppfyller alla nödvändiga villkor för att temporärt och tillfälligt tillhandahålla tjänster i en mottagande medlemsstat.

l) *livslångt lärande*: all allmän utbildning, yrkesutbildning, icke-formell utbildning och informellt lärande som sker genom livet och leder till ökade kunskaper och färdigheter och ökad kompetens.”

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”När en medlemsstat erkänner en sådan sammanslutning eller organisation som avses i första stycket ska den underrätta kommissionen. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om uppdatering av bilaga I i de fall erkännandet uppfyller kraven i detta direktiv.

När kommissionen anser att det erkännande som avses i tredje stycket inte uppfyller kraven i detta direktiv ska den anta ett genomförandebeslut om detta inom sex månader efter att den mottagit alla nödvändiga uppgifter.”

- (4) Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

”1. Om den mottagande medlemsstaten erkänner yrkeskvalifikationerna ska detta ge förmånstagaren möjlighet att få tillträde i den medlemsstaten till samma yrke eller, i de fall som avses i artikel 4f, en del av samma yrke som denne är behörig för i

ursprungsmedlemsstaten och att utöva det yrket i den mottagande medlemsstaten på samma villkor som dess medborgare.”

(5) Följande artiklar 4a–4f ska införas:

”Artikel 4a

Europeiskt yrkeskort

1. Medlemsstaterna ska på begäran av en innehavare av en yrkeskvalifikation tillhandahålla denne ett europeiskt yrkeskort, på villkor att kommissionen har antagit de relevanta genomförandeakter som avses i punkt 6.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att innehavaren av ett europeiskt yrkeskort åtnjuter alla de rättigheter som tillerkänns enligt artiklarna 4b–4e, när den relevanta medlemsstatens behöriga myndighet har godkänt kortet i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel.

3. Om innehavaren av en kvalifikation avser att tillhandahålla andra tjänster enligt avdelning II än sådana som omfattas av artikel 7.4 ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet skapa och godkänna ett europeiskt yrkeskort i enlighet med artiklarna 4b och 4c.

4. Om innehavaren av en kvalifikation avser att etablera sig i en annan medlemsstat enligt avdelning III kapitel I–IIIa eller att tillhandahålla tjänster enligt artikel 7.4, ska det europeiska yrkeskortet skapas av ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet och godkännas av den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet i enlighet med artiklarna 4b och 4d.

5. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter för utfärdande av europeiska yrkeskort. Dessa myndigheter ska sörja för en opartisk och objektiv behandling i god tid av ansökningar om europeiska yrkeskort. De stödcentrum som avses i artikel 57b kan också agera som kompetenta myndigheter för att utfärda europeiska yrkeskort. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna informerar medborgarna, inbegripet potentiella sökande, om fördelarna med ett europeiskt yrkeskort när detta är tillgängligt.

6. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar europeiska yrkeskort för specifika yrken och fastställer yrkeskortens utformning, de översättningar som krävs vid ansökningar om utfärdande av europeiska yrkeskort och närmare uppgifter om bedömning av ansökningar, med beaktande av särdragen för varje berört yrke. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 58.

7. De avgifter som sökande kan behöva betala för administrativa förfaranden vid utfärdande av europeiska yrkeskort ska vara rimliga och proportionella och överensstämma med ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens kostnader, och får inte avskräcka aktörer från att ansöka om ett europeiskt yrkeskort. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om fastställande av kriterier för beräkning och fördelning av avgifter.

8. Erkännandet av kvalifikationer via ett europeiskt yrkeskort ska utgöra ett alternativ till erkännandet av yrkeskvalifikationer enligt de förfaranden som föreskrivs i avdelningarna II och III i detta direktiv.

Det faktum att det finns ett europeiskt yrkeskort för ett specifikt yrke får inte hindra en innehavare av en yrkeskvalifikation för det yrket från att ansöka om erkännande av sina kvalifikationer enligt de förfaranden, villkor, krav och tidsfrister som föreskrivs i detta direktiv och som inte har att göra med det europeiska yrkeskortet.

Artikel 4b

Ansökan om ett europeiskt yrkeskort och skapande av en akt i IMI

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att innehavare av en yrkeskvalifikation kan ansöka hos ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet om ett europeiskt yrkeskort på valfritt sätt, inbegripet genom ett online-verktyg.

2. Ansökningar ska styrkas av sådana handlingar som föreskrivs i artikel 7.2 och, i tillämpliga fall, bilaga VII. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om fastställande av vilka uppgifter som ska finnas i handlingarna.

3. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska bekräfta mottagandet av ansökan och utan dröjsmål informera den sökande om det saknas handlingar. Myndigheten ska skapa en akt för ansökan som innehåller alla styrkande handlingar inom ramen för det informationssystem för den inre marknaden (IMI) som upprättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr [...]*. Om samma sökande senare lämnar nya ansökningar får ursprungsmedlemsstatens eller den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter inte begära förnyad inlämning av handlingar som redan finns i IMI-akten och som fortfarande är giltiga.

4. Kommissionen får anta genomförandeakter som specificerar de tekniska specifikationerna för de uppgifter som finns i det europeiska yrkeskortet och i IMI-akten, de åtgärder som krävs för att säkerställa att dessa uppgifter har integritet, behandlas konfidentiellt och är korrekta och villkoren och förfarandena för att tillhandahålla innehavaren ett europeiskt yrkeskort, inbegripet möjligheten att ladda ned kortet eller inge uppdateringar till akten. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 58.

Artikel 4c

Europeiskt yrkeskort för temporärt tillhandahållande av andra tjänster än sådana som omfattas av artikel 7.4

1. Ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet ska kontrollera ansökan och skapa och godkänna ett europeiskt yrkeskort inom två veckor från den dag den mottar en fullständig ansökan. Myndigheten ska informera den sökande och den medlemsstat där denne planerar att tillhandahålla tjänster om godkännandet av ett europeiskt yrkeskort. En överföring av uppgifterna om godkännande till de berörda mottagande medlemsstaterna ska utgöra den underrättelse som föreskrivs i artikel 7. Den mottagande medlemsstaten får inte kräva en ytterligare underrättelse enligt artikel 7 för de påföljande två åren.

2. Ursprungsmedlemsstatens beslut eller avsaknad av beslut inom den tvåveckorsperiod som avses i punkt 1 ska kunna överklagas enligt nationell lagstiftning.

3. Om innehavare av ett europeiskt yrkeskort önskar tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än de som ursprungligen informerats enligt punkt 1 eller önskar fortsätta att tillhandahålla tjänster utöver den tvåårsperiod som avses i punkt 1, får de fortsätta att använda det europeiska yrkeskort som avses i punkt 1. I dessa fall ska innehavaren av det europeiska yrkeskortet göra den underrättelse som föreskrivs i artikel 7.

4. Ett europeiskt yrkeskort ska vara giltigt så länge som dess innehavare behåller rätten att utöva verksamhet i ursprungsmedlemsstaten, på grundval av de handlingar och uppgifter som finns i IMI-akten.

Artikel 4d

Europeiskt yrkeskort för etablering och temporärt tillhandahållande av tjänster enligt artikel 7.4.

1. När en fullständig ansökan om ett europeiskt yrkeskort har mottagits ska ursprungsmedlemsstatens behöriga myndighet inom två veckor kontrollera och bekräfta de inlämnade styrkande handlingarnas äkthet och giltighet, skapa ett europeiskt yrkeskort, överföra det för godkännande till den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet och informera den myndigheten om den relevanta IMI-akten. Ursprungsmedlemsstaten ska informera den sökande om hur långt förfarandet har gått.

2. I de fall som avses i artiklarna 16, 21 och 49a ska en mottagande medlemsstat besluta om godkännande av det europeiska yrkeskort som avses i punkt 1 inom en månad från dagen för mottagande av det europeiska yrkeskort som överförts av ursprungsmedlemsstaten. När det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten begära ytterligare uppgifter från ursprungsmedlemsstaten. Denna begäran ska inte medföra att en månadsfristen skjuts upp.

3. I de fall som avses i artikel 7.4 och artikel 14 ska den mottagande medlemsstaten, inom två månader från den dag den mottar för godkännande det europeiska yrkeskort som överförts av ursprungsmedlemsstaten, besluta om huruvida den ska erkänna innehavarens kvalifikationer eller låta denne genomgå kompensationsåtgärder. När det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten begära ytterligare uppgifter från ursprungsmedlemsstaten. Denna begäran ska inte medföra att tvåmånadersfristen skjuts upp.

4. Om den mottagande medlemsstaten låter den sökande genomgå ett lämplighetsprov enligt artikel 7.4 ska den sökande vara förmögen att tillhandahålla tjänsten inom en månad efter det beslut som fattas enligt punkt 3.

5. Om den mottagande medlemsstaten inte fattar ett beslut inom de tidsfrister som anges i punkterna 2 och 3 eller inte begär ytterligare uppgifter inom en månad från dagen för mottagande av det europeiska yrkeskortet från ursprungsmedlemsstaten, ska det europeiska yrkeskortet anses vara godkänt av den mottagande medlemsstaten.

och utgöra ett erkännande av en kvalifikation för att utöva det berörda reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten.

6. De åtgärder som ursprungsmedlemsstaten vidtar enligt punkt 1 ska ersätta alla ansökningar om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt den mottagande medlemsstatens nationella lagstiftning.

7. De beslut som ursprungsmedlemsstaten och den mottagande medlemsstaten fattar enligt punkterna 1–5 eller avsaknaden av ett beslut från ursprungsmedlemsstatens sida ska kunna överklagas enligt den berörda medlemsstatens nationella lagstiftning.

Artikel 4e

Behandling av och tillgång till uppgifter om det europeiska yrkeskortet

1. Ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter ska i god tid uppdatera den berörda IMI-akten när det gäller uppgifter om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som vidtagits eller andra allvarliga, specifika omständigheter som kan ha följder för verksamhetsutövandet av innehavaren av ett europeiskt yrkeskort inom ramen för detta direktiv. Sådana uppdateringar ska innefatta radering av uppgifter som inte längre behövs. Innehavaren av det europeiska yrkeskortet och de behöriga myndigheter som hanterar den berörda IMI-akten ska informeras om alla uppdateringar som görs av de berörda behöriga myndigheterna.

2. Tillgången till uppgifter i IMI-akten ska vara begränsad till ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter och innehavaren av det europeiska yrkeskortet, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG**.

3. Uppgifter om enskilda sökande får bara behandlas av ursprungsmedlemsstatens och den mottagande medlemsstatens relevanta behöriga myndigheter när det gäller användning av det europeiska yrkeskortet och i enlighet med reglerna om skydd av allmän säkerhet och folkhälsa och direktiv 95/46/EG.

4. De uppgifter som anges på det europeiska yrkeskortet ska vara begränsade till de uppgifter som krävs för att fastställa innehavarens rätt att utöva det yrke för vilket det utfärdats, särskilt förnamn, efternamn, födelsedatum och födelseort, yrke, tillämplig ordning, berörda behöriga myndigheter, kortnummer, säkerhetsdetaljer och referensuppgifter om giltig identitetshandling.

5. Medlemsstaterna ska se till att innehavaren av ett europeiskt yrkeskort när som helst har rätt att begära rättelse, radering och blockering av sin IMI-akt på begäran, och att innehavaren informeras om denna rätt när kortet utfärdas och påminns om denna rätt vartannat år efter utfärdandet av kortet.

6. När det gäller behandling av personuppgifter på det europeiska yrkeskortet och i alla akter i IMI ska medlemsstaternas relevanta behöriga myndigheter betraktas som registeransvariga i den betydelse som avses i direktiv 95/46/EG. När det gäller dess skyldigheter enligt punkterna 1–4 och den berörda behandlingen av personuppgifter

ska kommissionen betraktas som registeransvarig i den betydelse som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001***.

7. Medlemsstaterna ska föreskriva att arbetsgivare, kunder, patienter och andra berörda parter kan kontrollera äktheten och giltigheten hos ett europeiskt yrkeskort som kortinnehavaren uppvisar för dem, utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3.

Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar villkoren för tillgång till IMI-akten och de tekniska metoderna och förfarandena för kontroll enligt första stycket. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 58.

Artikel 4f

Partiellt tillträde

1. Den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet ska bevilja partiellt tillträde till en yrkesverksamhet på landets territorium, om följande villkor är uppfyllda:

a) Skillnaderna mellan en lagligen utövad yrkesverksamhet i ursprungsmedlemsstaten och det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten är så stora att tillämpning av kompensationsåtgärder i praktiken skulle innebära att den sökande måste fullfölja hela det utbildningsprogram som föreskrivs i den mottagande medlemsstaten för att få tillträde till hela det reglerade yrket i den medlemsstaten.

b) Yrkesverksamheten kan objektivt särskiljas från andra verksamheter som ingår i det reglerade yrket i den mottagande medlemsstaten.

Vid tillämpning av led b ska en verksamhet anses vara särskiljbar om den utövas som en självständig verksamhet i ursprungsmedlemsstaten.

2. Ett partiellt tillträde får nekas om detta motiveras av tvingande hänsyn till allmänintresset, t.ex. folkhälsa, om det innebär att det eftersträlvade målet uppnås och om det inte går utöver vad som är strikt nödvändigt.

3. Ansökningar om etablering i den mottagande medlemsstaten ska granskas i enlighet med avdelning III kapitel I och IV.

4. Ansökningar om ett temporärt tillhandahållande av tjänster i den mottagande medlemsstaten avseende yrkesverksamheter som har konsekvenser för folkhälsa och säkerhet ska granskas i enlighet med avdelning II.

5. När ett partiellt tillträde har beviljats och genom undantag från artikel 7.4 sjätte stycket och artikel 52.1 ska yrkesverksamheten utövas under ursprungsmedlemsstatens yrkestitel.

(*) EUT [IMI-förordningen]

(**) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(***) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.”

(6) Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

”b) om tjänsteleverantören förflyttar sig och om han/hon har utövat yrket under minst två år i en eller flera medlemsstater under de tio år som föregår tillhandahållandet av tjänsten, om yrket inte är reglerat i etableringsmedlemsstaten.

Vid tillämpning av första stycket b ska kravet på två års yrkespraktik inte tillämpas i något av följande fall:

a) Yrket eller utbildningen för yrket är reglerad.

b) Tjänsteleverantören ledsagar tjänstemottagaren, om tjänstemottagarens vanliga vistelseort är belägen i tjänsteleverantörens etableringsmedlemsstat och yrket inte finns med på den förteckning som avses i artikel 7.4.

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. När det gäller notarier ska officiella handlingar och andra aktiviteter för bestyrkande som kräver ett sigill av den mottagande medlemsstaten undantas från tillhandahållande av tjänster.”

(7) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led e ska ersättas med följande:

”e) För yrkesutövare i säkerhetsbranschen och hälso- och sjukvårdssektorn: intyg om att dessa vare sig temporärt eller definitivt har förbjudits att utöva yrket och inte heller har dömts för något brott, om medlemsstaten kräver sådana intyg av sina egna medborgare.”

ii) Följande led f ska läggas till:

”f) När det gäller bevis på formella kvalifikationer som avses i artikel 21.1 och intyg om förvärvade rättigheter som avses i artiklarna 23, 26, 27, 30, 33, 33a, 37, 39 och 43, bevis som styrker kunskaper i det språk som används i den mottagande medlemsstaten.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 2a:

”2a. En underrättelse som lämnas av en tjänsteleverantör ska vara giltig på hela den berörda medlemsstatens territorium.”

(c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Vid första tillhandahållandet av tjänster, när det gäller de reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet och som inte automatiskt erkänns enligt avdelning III kapitel II eller III, kan den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls för första gången. En sådan förhandskontroll ska vara möjlig endast om syftet med kontrollen är att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet till följd av att tjänsteleverantören saknar yrkeskvalifikationer och om den inte går utöver vad som är nödvändigt för detta syfte.

Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en förteckning över de yrken för vilka en förhandskontroll av kvalifikationer är nödvändig för att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet enligt nationella lagar och andra författningar. För varje yrke som tas upp i en sådan förteckning ska medlemsstaterna lämna en särskild motivering till kommissionen.

Inom högst en månad efter det att underrättelsen och åtföljande handlingar inkommit ska den behöriga myndigheten informera tjänsteleverantören om antingen sitt beslut att inte kontrollera hans eller hennes kvalifikationer eller om resultatet av denna kontroll. Om det uppstår problem som medför försening, ska den behöriga myndigheten inom en månad meddela tjänsteleverantören orsaken till förseningen. Problemet ska lösas inom en månad efter det meddelandet och beslutet färdigställas inom två månader efter det att problemet lösts.

Om väsentlig skillnad föreligger mellan tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer och den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten ska, i den mån denna skillnad är skadlig för folkhälsa eller säkerhet och inte kan kompenseras genom yrkeserfarenhet eller livslångt lärande hos tjänsteleverantören, den mottagande medlemsstaten ge tjänsteleverantören möjlighet att bevisa att han eller hon har förvärvat den kunskap eller kompetens som fattas, i synnerhet genom ett lämplighetsprov. Under alla omständigheter ska tjänsten kunna tillhandahållas inom en månad efter det att ett beslut fattats i enlighet med tredje stycket.

Vid utebliven reaktion från den behöriga myndigheten inom de tidsfrister som fastställs i tredje och fjärde stycket får tjänsten tillhandahållas.

I de fall då kvalifikationer har kontrollerats enligt första till femte stycket ska tjänsten tillhandahållas under den mottagande medlemsstatens yrkestitel.”

(8) Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. När det finns tvivel får den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter av etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter begära upplysningar om huruvida tjänsteleverantören är lagligen etablerad i den medlemsstaten, följer god sed och inte har ådragit sig yrkesrelaterade disciplinära eller straffrättsliga påföljder. Vid kontroll av kvalifikationer får den mottagande medlemsstatens behöriga myndigheter av etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter begära upplysningar om tjänsteleverantörens utbildningskurser, i den omfattning som krävs för att bedöma om det finns väsentliga skillnader som kan vara skadliga för folkhälsa eller säkerhet. Etableringsmedlemsstatens behöriga myndigheter ska lämna dessa upplysningar i enlighet med artikel 56.”

(9) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

(a) Den inledande frasen i första stycket ska ersättas med följande:

”Vid tillämpning av artikel 13 och artikel 14.6 ska yrkeskvalifikationerna indelas i följande nivåer:”

(b) I led c ska led ii ersättas med följande:

”ii) reglerad utbildning eller, i fråga om reglerade yrken, yrkesutbildning med särskild uppläggning, med kompetens som går utöver vad som anges i nivå b, motsvarande den utbildningsnivå som anges i led i, om en sådan utbildning ger en jämförbar nivå av yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och jämförbar verksamhet, förutsatt att examensbeviset åtföljs av ett utbildningsbevis från ursprungsmedlemsstaten.”

(c) Leden d och e ska ersättas med följande:

”d) ett examensbevis över avslutad utbildning på postgymnasial nivå på minst tre år och högst fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, eller, om det är tillämpligt i ursprungsmedlemsstaten, över ett likvärdigt antal meritpoäng enligt det europeiska systemet för överföring av studiemeriter (ECTS-meritpoäng), vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå och, i tillämpliga fall, över avslutad yrkesutbildning som krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.

e) ett examensbevis över avslutad utbildning på postgymnasial nivå på mer än fyra år, eller på deltid under motsvarande tid, eller, om det är tillämpligt i ursprungsmedlemsstaten, över ett likvärdigt antal ECTS-meritpoäng, vid universitet eller högskola eller annan utbildningsanstalt på motsvarande nivå och, i tillämpliga fall, över avslutad yrkesutbildning som krävs utöver den postgymnasiala utbildningen.”

(d) Andra stycket ska utgå.

(10) I artikel 12 ska första stycket ersättas med följande:

”Varje bevis på formella kvalifikationer eller uppsättning bevis på formella kvalifikationer som utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat ska, även vad beträffar nivån, jämnställas med bevis på formella kvalifikationer enligt artikel 11, på villkor att beviset gäller en avslutad utbildning som erhållits i unionen, på heltid eller deltid och inom eller utanför ramen för formella program, och som är erkänd som likvärdig av denna medlemsstat samt där ger samma rätt till tillträde eller utövande av ett yrke eller förbereder för utövande av detta yrke.”

(11) Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Villkor för erkännande

1. När det i en mottagande medlemsstat krävs bestämda yrkeskvalifikationer för tillträdet till eller utövandet av ett reglerat yrke, ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ge sökande tillträde till yrket och rätt att utöva det på samma villkor som gäller för landets egna medborgare, om de sökande innehar det kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer enligt artikel 11 som krävs av en annan medlemsstat för tillträdet till eller utövandet av yrket inom dess territorium.

Kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer ska ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

2. Tillträde till ett yrke och rätten att utöva det enligt punkt 1 ska också beviljas sökande som har ett kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer enligt artikel 11 vilket har utfärdats av en annan medlemsstat som inte reglerar detta yrke.

Kompetensbevis och bevis på formella kvalifikationer ska uppfylla följande krav:

a) De ska ha utfärdats av en behörig myndighet i en medlemsstat, vilken utsetts i enlighet med denna stats lagar och andra författningar.

b) De ska visa att innehavaren förberetts för att utöva yrket.

3. I fråga om ett kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer som avses i punkterna 1 och 2 eller ett bevis för reglerad utbildning eller yrkesutbildning med särskild uppläggning motsvarande den nivå som föreskrivs i artikel 11 c i, ska den mottagande medlemsstaten erkänna den nivå som intygas av ursprungsmedlemsstaten.

4. Genom undantag från punkterna 1 och 2 i denna artikel kan den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet vägra tillträde till och utövande av ett yrke för innehavare av ett kompetensbevis där de nationella kvalifikationer som krävs för utövandet av yrket på dess territorium klassificeras enligt artikel 11 d eller e.”

(12) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Trots bestämmelserna i artikel 13 får den mottagande medlemsstaten kräva att den sökande slutför en anpassningsperiod på högst tre år eller genomgår ett lämplighetsprov när innehållet i den sökandes utbildning i fråga om yrkesverksamhet väsentligt avviker från innehållet i den mottagande medlemsstatens utbildning.”

(b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om kommissionen anser att det undantag som avses i andra stycket inte är berättigat eller strider mot unionslagstiftningen, ska den inom sex månader efter att den mottagit alla nödvändiga uppgifter anta ett genomförandebeslut, där medlemsstaten i fråga uppmanas att inte vidta den planerade åtgärden. Har kommissionen inte reagerat inom denna tidsfrist får undantaget tillämpas.”

(c) I punkt 3 ska följande stycke införas efter första stycket:

”När det gäller notarieyrket får den mottagande medlemsstaten när den fastställer kompensationsåtgärden beakta de specifika aktiviteterna inom detta yrke på dess territorium, i synnerhet när det gäller vilken rätt som ska tillämpas.”

(d) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

”4. Vid tillämpning av punkterna 1 och 5 ska ett utbildningsinnehåll som ”väsentligt avviker” avse sådana kunskapsområden som är grundläggande för utövandet av yrket och där innehållet i invandrarens utbildning i betydande mån skiljer sig från den utbildning som krävs i den mottagande medlemsstaten.

5. Punkt 1 ska tillämpas med hänsyn till proportionalitetsprincipen. Om den mottagande medlemsstaten ämnar kräva att den sökande slutför en anpassningsperiod eller genomgår ett lämplighetsprov, ska den först kontrollera om de kunskaper och färdigheter och den kompetens som den sökande har tillägnat sig genom yrkesverksamhet och livslångt lärande, i en medlemsstat eller i ett tredjeland, är sådana att de helt eller delvis täcker det väsentligt avvikande kunskapsinnehåll som avses i punkt 4.”

(e) Följande punkter ska läggas till som punkterna 6 och 7:

”6. Beslutet om införande av en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov ska vederbörligen motiveras. I synnerhet ska följande anges:

a) Den kvalifikationsnivå som krävs i den mottagande medlemsstaten och den sökandes kvalifikationsnivå enligt den klassificering som beskrivs i artikel 11.

b) De områden där väsentliga skillnader har identifierats.

c) En beskrivning av innehållet i de väsentliga skillnaderna.

d) En förklaring av varför dessa väsentliga skillnader innebär att den sökande inte kan utöva yrket på ett tillfredsställande sätt i den mottagande medlemsstaten.

e) En förklaring av varför dessa väsentliga skillnader inte kan kompenseras genom de kunskaper och färdigheter och den kompetens som den sökande tillägnat sig genom yrkesverksamhet och livslångt lärande.

7. Det lämplighetsprov som avses i punkt 1 ska organiseras minst två gånger per år och sökande ska få göra om provet minst en gång om de underkänns vid första provet.”

(13) Artikel 15 ska utgå.

(14) Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Anpassning av förteckningarna över verksamhetsformer i bilaga IV

Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om anpassning av förteckningarna över sådana verksamhetsformer enligt bilaga IV som omfattas av ett erkännande av yrkeserfarenhet enligt artikel 16, i syfte att uppdatera eller förtydliga nomenklaturen och på villkor att detta inte medför en minskning av räckvidden för de enskilda verksamhetsslagen.”

(15) I artikel 21 ska punkterna 4, 6 och 7 utgå.

(16) Följande artikel ska införas som artikel 21a:

”Artikel 21a

Anmälningförfarande

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla de lagar och andra författningar som de antar när det gäller utfärdande av bevis på formella kvalifikationer på det område som omfattas av detta kapitel.

När det gäller bevis på formella kvalifikationer som avses i avsnitt 8 ska anmälan enligt första stycket också göras till övriga medlemsstater.

2. Den anmälan som avses i punkt 1 ska åtföljas av en rapport som visar att de anmälda bevisen på formella kvalifikationer uppfyller relevanta krav i detta direktiv. Denna rapport ska upprättas av en lämplig myndighet eller ett lämpligt organ som utsetts av medlemsstaten och som har förmåga att bedöma huruvida bevisen på formella kvalifikationer uppfyller kraven i detta direktiv.

3. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter i syfte att anpassa punkterna 5.1.1–5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 och 5.7.1 i bilaga V, genom att förteckna och uppdatera de titlar som medlemsstaterna antagit som bevis på formella kvalifikationer och, i tillämpliga fall, de organ som utfärdar bevis på formella kvalifikationer, de intyg som åtföljer dessa bevis samt motsvarande yrkestitlar.

4. När kommissionen anser att de anmälda akter som avses i punkt 1 inte uppfyller kraven i detta direktiv ska den anta ett genomförandebeslut om detta inom sex månader efter att den mottagit alla nödvändiga uppgifter.”

(17) I artikel 22 ska följande andra stycke läggas till:

”Vid tillämpning av första stycket b ska medlemsstaternas behöriga myndigheter, från och med [ange dagen efter den dag som anges i artikel 3.1 första stycket] och därefter vart femte år, skicka offentligt tillgängliga rapporter till kommissionen och de övriga medlemsstaterna om sina utbildningsförfaranden för läkare, läkare med specialistkompetens, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård, tandläkare, specialisttandläkare, veterinärer, barnmorskor och apotekare.”

(18) Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Den medicinska grundutbildningen ska sammanlagt omfatta minst fem års studier, eller ett likvärdigt antal ECTS-meritpoäng, och ska bestå av minst 5 500 timmars teoretisk och praktisk undervisning vid universitet eller under tillsyn av ett universitet.

Om studierna påbörjades före den 1 januari 1972 kan den utbildning som avses i första stycket omfatta sex månaders praktisk heltidsutbildning på universitetsnivå under tillsyn av de behöriga myndigheterna.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter för att specificera följande:

a) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper i de vetenskaper som avses i punkt 3 a, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra.

b) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 3 b och den kompetens som krävs för sådana kunskaper, i linje med den vetenskapliga utvecklingen och utvecklingen inom utbildning i medlemsstaterna.

c) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper i kliniska ämnen och behandlingar enligt punkt 3 c och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

d) Graden av lämplighet när det gäller klinisk erfarenhet enligt punkt 3 d och den erforderliga kompetens som sådan erfarenhet bör medföra, mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och utvecklingen inom utbildning i medlemsstaterna.”

(19) Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För tillträde till specialistläkarutbildning ska krävas ett fullgjort program för medicinsk grundutbildning med godkända resultat enligt artikel 24.2, där den studerande har förvärvat nödvändiga baskunskaper i medicin.”

(b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Medlemsstaterna får i sin nationella lagstiftning fastställa partiella befrielser från vissa moment i specialistläkarutbildningen, om dessa moment redan har fullgjorts som en del av ett annat specialistutbildningsprogram som förtecknas i punkt 5.1.3 i bilaga V, på villkor att yrkesutövaren redan har erhållit den tidigare specialistkvalifikationen i den medlemsstaten. Medlemsstaterna ska se till att de beviljade befrielseerna inte motsvarar mer än en tredjedel av minimilängden på en specialistläkarutbildning enligt punkt 5.1.3 i bilaga V.

Medlemsstaterna ska anmäla den berörda nationella lagstiftningen till kommissionen och de övriga medlemsstaterna, med detaljerade motiveringar för sina partiella befrielser.”

(c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om anpassning av de minimilängder på utbildningen som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V, med hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(20) I artikel 26 ska andra stycket ersättas med följande:

”I syfte att uppdatera detta direktiv mot bakgrund av ändringar av nationell lagstiftning ska kommissionen i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om tillägg av nya medicinska specialiseringar i punkt 5.1.3 i bilaga V, förutsatt att dessa är gemensamma för minst en tredjedel av medlemsstaterna.”

(21) I artikel 28 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. För tillträde till särskild allmänläkarutbildning ska krävas ett fullgjort program för medicinsk grundutbildning med godkända resultat enligt artikel 24.2.”

(22) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. För att bli antagen till utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska det krävas tolv års allmän skolutbildning styrkt genom examens-, utbildnings- eller annat behörighetsbevis utfärdat av de behöriga myndigheterna eller organen i en medlemsstat eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå till sjuksköterskeskola.”

(b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om ändring av förteckningen i punkt 5.2.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den utbildningsmässiga, vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(c) I punkt 3 ska första stycket ersättas med följande:

”Utbildningen till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård ska omfatta minst tre års utbildning bestående av minst 4 600 timmars teoretisk och klinisk undervisning, varav den teoretiska undervisningen ska utgöra minst en tredjedel och den kliniska undervisningen minst hälften av den föreskrivna minimitiden för utbildningen. Medlemsstaterna får ge partiell dispens för personer som genomgått en del av denna utbildning inom ramen för annan utbildning på minst motsvarande nivå.”

(d) Följande punkt ska läggas till som punkt 7:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter för att specificera följande:

(a) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper i de vetenskaper som den allmänna hälso- och sjukvården bygger på enligt punkt 6 a, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och den erforderliga kompetens som sådana

kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.

(b) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 6 a och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.

(c) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 6 b och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.

(d) Graden av tillräcklighet när det gäller klinisk erfarenhet enligt punkt 6 c och den erforderliga kompetens som sådan tillräcklig klinisk erfarenhet bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.”

(23) Artikel 33 ska ändras på följande sätt:

(a) Följande punkt ska införas som punkt 1a:

”1a. Medlemsstaterna ska automatiskt erkänna sådana kvalifikationer till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård i fråga om vilka den sökande påbörjade utbildningen före [ange dagen för ikraftträdande av det ändrade direktivet] och kravet för att bli antagen var tio år eller motsvarande nivå på allmän skolutbildning, men där kvalifikationerna i övrigt motsvarar alla de utbildningskrav som fastställs i artikel 31.”

(b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska erkänna de bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterska som utfärdats i Polen till sjuksköterskor vars utbildning avslutades före den 1 maj 2004 utan att uppfylla minimikraven för utbildning enligt artikel 31, och som bestyrks genom en kandidatexamen som grundar sig på ett särskilt kompletteringsprogram som beskrivs i artikel 11 i lagen av den 20 april 2004 om ändring av lagen om sjuksköterske- och barnmorskeyrkena och om några andra rättsakter (Republiken Polens officiella tidning av den 30 april 2004, nr 92, punkt 885) och i hälsovårdsministrarnas förordning av den 12 april 2010 om ändring av hälsovårdsministrarnas förordning av den 11 maj 2004 om närmare bestämmelser för utbildning av sjuksköterskor och barnmorskor som har examensbevis från gymnasieskola (avgångsbetyg — studentexamen) och som har avslutat sin utbildning vid medicinskt gymnasium eller vårdskolor med sjuksköterske- och barnmorskeutbildning (Republiken Polens officiella tidning av den 21 april 2010, nr 65, punkt 420), i syfte att kontrollera att vederbörande har en kunskaps- och kompetensnivå som är jämförbar med nivån för sjuksköterskor med de kvalifikationer som, i Polens fall, anges i punkt 5.2.2 i bilaga V.”

(24) Artikel 34 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska första och andra stycket ersättas med följande:

”Den grundläggande tandläkarutbildningen ska omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, eller ett likvärdigt antal ECTS-meritpoäng, och ska minst inbegripa den utbildningsplan som anges i punkt 5.3.1 i bilaga V, vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om anpassning av förteckningen i punkt 5.3.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter för att specificera följande:

(a) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper i de vetenskaper som tandläkarverksamheten bygger på och graden av insikt i vetenskapliga metoder enligt punkt 3 a, och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper och insikter bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.

(b) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 3 b och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.

(c) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 3 c och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(d) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper om kliniska discipliner och metoder enligt punkt 3 d och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(e) Graden av tillräcklighet när det gäller klinisk erfarenhet enligt punkt 3 e, i linje med den senaste utvecklingen inom utbildning.”

(25) Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Utbildning till specialisttandläkare på heltid ska omfatta minst tre år, eller ett likvärdigt antal ECTS-meritpoäng, och ska ske under tillsyn av behöriga myndigheter eller organ. Den tandläkare som utbildas till specialisttandläkare ska personligen medverka i utbildningen och bära en viss del av ansvaret för den berörda verksamheten.”

(b) I punkt 2 ska tredje stycket utgå.

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om anpassning av den minimilängd på utbildningen som avses i punkt 2, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

”I syfte att uppdatera detta direktiv mot bakgrund av ändringar av nationell lagstiftning ska kommissionen i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om tillägg av nya specialistområden för tandläkare i punkt 5.3.3 i bilaga V, förutsatt att dessa är gemensamma för minst en tredjedel av medlemsstaterna.”

(26) Artikel 38 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska första och andra stycket ersättas med följande:

”Utbildningen för veterinärer ska sammanlagt omfatta minst fem års studier på heltid med teoretisk och praktisk undervisning, eller ett likvärdigt antal ECTS-meritpoäng, och ska minst inbegripa den utbildningsplan som anges i punkt 5.4.1 i bilaga V, vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om anpassning av förteckningen i punkt 5.4.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter för att specificera följande:

(a) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper i de vetenskaper som avses i punkt 3 a och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(b) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper om friska djurs anatomi och funktioner enligt punkt 3 b och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(c) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper om djurs beteende, djurskydd och djursjukdomar enligt punkt 3 c och d och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(d) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper om förebyggande medicin enligt punkt 3 e och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(e) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 3 f och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(f) Graden av tillräcklighet när det gäller klinisk och annan praktisk erfarenhet enligt punkt 3 h och den erforderliga kompetens som sådan erfarenhet bör medföra, i linje med den senaste utvecklingen inom utbildning.”

(27) Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om ändring av förteckningen i punkt 5.5.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den utbildningsmässiga, vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. För att bli antagen till barnmorskeutbildningen krävs att ett av följande villkor uppfylls:

a) Minst tolv års fullföljd allmän skolutbildning eller bevis på godkänt inträdesprov på motsvarande nivå till barnmorskeskola, för utbildningsväg I.

b) Innehav av bevis på formella kvalifikationer för sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V, för utbildningsväg II.”

(c) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter för att specificera följande:

(a) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper om de vetenskaper som barnmorskeverksamheten bygger på enligt punkt 3 a och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(b) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 3 c och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(c) Graden av tillräcklighet när det gäller klinisk erfarenhet enligt punkt 3 d och den erforderliga kompetens som sådan erfarenhet bör medföra, i linje med de senaste reformerna på utbildningsområdet och den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(d) Graden av tillräcklighet när det gäller insikt i utbildning av hälso- och sjukvårdspersonal och erfarenhet av samarbete med sådan personal enligt punkt 3 e och den erforderliga kompetens som sådan insikt bör medföra, i linje med de senaste reformerna på utbildningsområdet och den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(28) Artikel 41.1 ska ersättas med följande:

”1. De bevis på formella kvalifikationer som barnmorska som anges i punkt 5.5.2 i bilaga V ska erkännas automatiskt i enlighet med artikel 21 om de uppfyller något av följande villkor:

a) Utbildning på heltid till barnmorska under minst tre år.

b) Utbildning på heltid till barnmorska under minst två år bestående av minst 3 600 timmar, som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V.

c) Utbildning på heltid till barnmorska under minst 18 månader bestående av minst 3 000 timmar, som förutsätter innehav av bevis på formella kvalifikationer som sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård enligt punkt 5.2.2 i bilaga V och som åtföljs av ettårig yrkespraktik, för vilken ett intyg utfärdats i enlighet med punkt 2.”

(29) I artikel 43 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. När det gäller bevis på formella kvalifikationer som barnmorska ska medlemsstaterna automatiskt erkänna sådana kvalifikationer i fråga om vilka den sökande påbörjade utbildningen före [ange dagen för ikraftträdande av det ändrade direktivet] och kravet för att bli antagen till utbildningen var tio år eller motsvarande nivå på allmän skolutbildning när det gäller utbildningsväg I, eller när den sökande har fullgjort en utbildning till sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård med ett inträdeskrav på tio år eller motsvarande innan han eller hon påbörjade en barnmorskeutbildning när det gäller utbildningsväg II.”

(30) Artikel 44 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Av bevis på formella kvalifikationer för apotekare ska det framgå att minst fem års utbildning genomgåts, eller att ett likvärdigt antal ECTS-meritpoäng förvärvats, vilket minst omfattar följande:

a) Fyra års teoretisk och praktisk undervisning på heltid vid universitet eller högskola som tillerkänts likvärdig ställning eller under tillsyn av ett universitet.

b) Vid utgången av den teoretiska och praktiska undervisningen, sex månaders praktiktjänstgöring på ett apotek som är öppet för allmänheten eller på ett sjukhus under tillsyn av sjukhusets farmaceutiska avdelning.

Den utbildning som avses i denna punkt ska minst omfatta den utbildningsplan som anges i punkt 5.6.1 i bilaga V. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om ändring av förteckningen i punkt 5.6.1 i bilaga V, i syfte att anpassa den till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De ändringar som avses i andra stycket får inte medföra att någon medlemsstat ändrar gällande principer inom yrkeslagstiftningen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor för fysiska personer.”

(b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter för att specificera följande:

(a) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper om läkemedel och de substanser som används vid läkemedelstillverkning enligt punkt 3 a och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(b) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 3 b och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(c) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 3 c och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

(d) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper för att utvärdera vetenskapliga data enligt punkt 3 d och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.”

(31) I artikel 45.2 ska följande led h läggas till:

”Rapportering om farmaceutiska produkters biverkningar till de behöriga myndigheterna.”

(32) Artikel 46 ska ersättas med följande:

”Artikel 46

Arkitektutbildning

1. Utbildningen till arkitekt ska omfatta minst sex år eller ett likvärdigt antal ECTS-meritpoäng. Utbildningen i en medlemsstat ska innefatta något av följande:

a) Minst fyra års studier på heltid vid universitet eller jämförbar läroanstalt som avslutas med en godkänd examen på universitetsnivå och minst två år avlönad praktik.

b) Minst fem års studier på heltid vid universitet eller jämförbar läroanstalt som avslutas med en godkänd examen på universitetsnivå och minst ett år avlönad praktik.

2. Utbildningen, som ska ges på universitetsnivå och i huvudsak omfatta arkitektur, ska till lämpliga delar bestå av teoretisk och praktisk arkitektutbildning och ska garantera att de studerande tillägnar sig följande kunskaper, färdigheter och kompetens:

a) Förmåga att utforma arkitektoniska projekt som uppfyller både estetiska och tekniska krav.

b) Tillräcklig kunskap om arkitekturens historia och teori och besläktade konstarter och humaniora och besläktad teknik.

c) Kunskap om konstens inflytande på arkitektonisk formgivning.

d) Tillräcklig kunskap om stadsplanering, fysisk planering och de färdigheter som krävs för planeringsprocessen.

e) Insikter i förhållandet mellan människor och byggnader och mellan byggnader och deras omgivning, och i behovet av att anpassa byggnaderna och ytorna mellan dem efter mänskliga behov och ge dem rätta proportioner.

f) Insikter i arkitekturketten och arkitektens roll i samhället, i synnerhet vid utarbetandet av projektunderlag som tar hänsyn till sociala faktorer.

g) Insikter i utrednings- och förberedelsemetoderna för underlagen i ett konstruktionsprojekt.

h) Insikter i de strukturella och byggnadstekniska problem som är förbundna med byggnadskonstruktion.

i) Tillräcklig kunskap om fysiska problem och teknik och byggnaders funktion, så att dessa inomhus blir bekväma och ger skydd mot olika väderförhållanden.

j) De färdigheter i byggnadsutformning som behövs för att uppfylla de boendes krav inom ramen för begränsningar på grund av kostnadsfaktorer och byggnormer.

k) Tillräcklig kunskap om de branscher, organisationer, bestämmelser och metoder som är förbundna med att omvandla konstruktionsritningar till byggnader och att detaljplanera hela projekt.

3. Den avlönande praktiken ska bedrivas i en medlemsstat under tillsyn av personer som ger tillräckliga garantier avseende deras förmåga att tillhandahålla praktisk utbildning. Praktiken ska bedrivas efter det att de studier som avses i punkt 1 slutförts. Slutförandet av den avlönade praktiken ska styrkas i ett intyg som åtföljer beviset på formella kvalifikationer.

4. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter för att specificera följande:

(a) Graden av tillräcklighet när det gäller kunskaper på de områden som avses i punkt 2 i och den erforderliga kompetens som sådana kunskaper bör medföra, i linje med den tekniska utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.

(b) Behovet av sådana färdigheter i byggnadsutformning som avses i punkt 2 j och den erforderliga kompetens som sådana färdigheter bör medföra, i linje med den tekniska utvecklingen och den senaste utvecklingen inom utbildning.”

(33) Artikel 47 ska ersättas med följande:

”Artikel 47

Undantag från kraven för arkitektutbildningen

Genom undantag från artikel 46 ska följande också anses uppfylla kraven i artikel 21: utbildning inom ramen för program för bättre befordringsmöjligheter eller universitetsstudier på deltid som uppfyller kraven i artikel 46, vilket intygas genom

en godkänd examen i arkitektur för en person som arbetat under minst sju år på arkitektområdet under tillsyn av en arkitekt eller arkitektbyrå. Denna examen ska vara på universitetsnivå och vara likvärdig med den slutexamen som avses i artikel 46.1 första stycket.”

- (34) I artikel 49 ska följande punkt införas som punkt 1a:

”1a. Punkt 1 ska också tillämpas på de bevis på formella kvalifikationer som arkitekt som förtecknas i bilaga V, om utbildningen inlett före den [datum – två år efter det datum som anges i artikel 3.1 första stycket].”

- (35) I avdelning III ska följande kapitel IIIA införas:

”Kapitel IIIa

Automatiskt erkännande på grundval av gemensamma utbildningsprinciper

Artikel 49a

Gemensamma utbildningsramar

1. Vid tillämpning av denna artikel avses med *gemensam utbildningsram* en gemensam uppsättning kunskaper, färdigheter och kompetenser som krävs för att utöva ett specifikt yrke. Medlemsstaterna ska ge innehavare av bevis på kvalifikationer som förvärvats på grundval av en sådan gemensam utbildningsram tillträde till och rätt att utöva yrket på sitt territorium på samma villkor som innehavare av de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar, på villkor att denna utbildningsram uppfyller de kriterier som anges i punkt 2. Dessa kriterier ska efterleva de specifikationer som avses i punkt 3.

2. En gemensam utbildningsram ska uppfylla följande villkor:

- (a) Den gör det möjligt för fler yrkesutövare att arbeta i andra medlemsstater jämfört med det allmänna system för erkännande av utbildningsbevis som föreskrivs i avdelning III kapitel I.
- (b) Det berörda yrket är redan reglerat i minst en tredjedel av medlemsstaterna.
- (c) Den gemensamma uppsättningen av kunskaper, färdigheter och kompetenser utgör en kombination av de kunskaper, färdigheter och kompetenser som fastställs i utbildningssystem som är tillämpliga i minst en tredjedel av medlemsstaterna.
- (d) Kunskaperna, färdigheterna och kompetenserna för en sådan gemensam utbildningsram hänvisar till de nivåer i den europeiska referensramen för kvalifikationer som definieras i bilaga II till Europaparlamentets och rådets rekommendation om en europeisk referensram för kvalifikationer för livslångt lärande*.
- (e) Det berörda yrket täcks inte av en annan gemensam utbildningsram och är inte heller reglerat enligt avdelning III kapitel III.

- (f) Den gemensamma utbildningsramen har utarbetats efter ett öppet korrekt förfarande, som inbegripit intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.
 - (g) Den gemensamma utbildningsramen tillåter medborgare från samtliga medlemsstater att förvärva kvalifikationer enligt ramen utan att behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.
3. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter som specificerar den gemensamma uppsättning kunskaper, färdigheter och kompetenser samt de kvalifikationer som ska gälla för en gemensam utbildningsram.
4. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de yrkestitlar som ska förvärfvas enligt de gemensamma utbildningsramar som avses i punkt 3.
5. En medlemsstat kan ansöka om ett undantag från att tillämpa en gemensam utbildningsram enligt punkt 3 på sitt territorium, om den i annat fall skulle tvingas införa ett nytt reglerat yrke på sitt territorium, om den tvingas ändra gällande grundläggande inhemska principer för yrkesstrukturen när det gäller utbildning och tillträdesvillkor eller om den inte önskar koppla samman sitt nationella system för kvalifikationer med de kvalifikationer som anges i den gemensamma utbildningsramen. Kommissionen får anta ett genomförandebeslut i syfte att medge den berörda medlemsstaten ett sådant undantag.

Artikel 49b

Gemensamma utbildningsprov

1. Vid tillämpning av denna artikel avses med ett gemensamt utbildningsprov ett lämplighetsprov som bedömer en yrkesutövares förmåga att utöva ett yrke i alla de medlemsstater där yrket är reglerat. En sökande som har godkänts vid ett gemensamt utbildningsprov ska kunna få tillträde till och utöva det berörda yrket i en viss medlemsstat på samma villkor som innehavarna av sådana yrkeskvalifikationer som erhållits i den medlemsstaten.
2. Ett gemensamt utbildningsprov ska uppfylla följande villkor:
- (a) Det gör det möjligt för fler yrkesutövare att arbeta i andra medlemsstater jämfört med det allmänna system för erkännande av utbildningsbevis som föreskrivs i avdelning III kapitel I.
 - (b) Det berörda yrket är reglerat i minst en tredjedel av medlemsstaterna.
 - (c) Det gemensamma utbildningsprovet har utarbetats efter ett öppet korrekt förfarande, som inbegripit intressenter från medlemsstater där yrket inte är reglerat.
 - (d) Medborgare från samtliga medlemsstater får delta i det gemensamma utbildningsprovet och medverka i den praktiska organiseringen av ett sådant prov i medlemsstaterna utan att behöva vara medlemmar i eller registrerade hos en yrkesorganisation.

3. Kommissionen ska i enlighet med artikel 58a ha befogenhet att anta delegerade akter om villkoren för sådana gemensamma utbildningsprov.

(*) EUT C 111, 6.5.2008, s. 1.”

(36) I artikel 50 ska följande punkt införas som punkt 3a:

”3a. Om det finns skälig grund för tvivel får den mottagande medlemsstaten kräva att de behöriga myndigheterna i en annan medlemsstat bekräftar att den sökande inte är föremål för ett temporärt upphävande av rätten att utöva yrket eller förbjudits att utöva det till följd av en grav yrkesmässig försummelse eller fällande dom på grund av brottslig handling i samband med yrkesutövning.”

(37) I artikel 52 ska följande punkt läggas till som punkt 3:

”3. En medlemsstat får inte förbehålla innehavarna av yrkeskvalifikationer användningen av en yrkestitel om den inte har underrättat kommissionen och de övriga medlemsstaterna om den berörda sammanslutningen eller organisationen i enlighet med artikel 3.2.”

(38) I artikel 53 ska följande stycken läggas till:

”En medlemsstat ska säkerställa att alla kontroller av språkkunskaper utförs av en behörig myndighet efter det att de beslut som avses i artikel 4d och artiklarna 7.4 och 51.3 har fattats och när det finns allvarliga och konkreta tvivel om att yrkesutövaren har tillräckliga språkkunskaper för det yrke han eller hon avser att utöva.

I fråga om yrken med konsekvenser för patientsäkerheten får medlemsstaterna ge rätten att kontrollera språkkunskaper för samtliga berörda yrkesutövare, om det uttryckligen föreskrivs i det nationella hälso- och sjukvårdssystemet, till de behöriga myndigheterna eller, i fråga om egenföretagare som inte är knutna till det nationella hälso- och sjukvårdssystemet, till representativa nationella patientorganisationer.

Alla kontroller av språkkunskaper ska vara begränsade till kunskap om ett av den berörda medlemsstatens officiella språk enligt den berörda personens val, och ska stå i proportion till den verksamhet som ska utövas och vara gratis för yrkesutövaren. Den berörda personen ska ha rätt att överklaga sådana kontroller hos nationella domstolar.”

(39) I avdelning IV ska följande artikel införas som artikel 55a:

”Artikel 55a

Erkännande av avlönad praktik

I samband med beviljande av tillträde till ett reglerat yrke ska ursprungsmedlemsstaten erkänna avlönad praktik som bedrivits i en annan medlemsstat och intygas av en behörig myndighet i den medlemsstaten.”

(40) Rubriken till avdelning V ska ersättas med följande:

”AVDELNING V

ADMINISTRATIVT SAMARBETE OCH GENOMFÖRANDEANSVAR GENTEMOT MEDBORGARNA”

- (41) I artikel 56.2 ska första stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten och ursprungsmedlemsstaten ska utbyta information om disciplinära åtgärder eller straffrättsliga påföljder som införts eller andra allvarliga, specifika omständigheter som kan ha följder för utövandet av verksamhet enligt detta direktiv, med iakttagande av lagstiftningen om skydd av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG*.

(*) EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.”

- (42) Följande artikel ska införas som artikel 56a:

”Artikel 56a

Varningsmekanism

1. De behöriga myndigheterna i en medlemsstat ska meddela de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater och kommissionen identiteten för en yrkesutövare som av nationella myndigheter eller domstolar förbjudits att utöva, även temporärt, följande yrkesverksamhet på medlemsstatens territorium:

a) Allmänpraktiserande läkare som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.1.4 i bilaga V.

b) Läkare med specialistkompetens som innehar en yrkestitel som avses i punkt 5.1.3 i bilaga V.

c) Sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.2.2 i bilaga V.

d) Tandläkare som innehar en yrkeskvalifikation som förtecknas i punkt 5.3.2 i bilaga V.

e) Specialisttandläkare som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.3.3 i bilaga V.

f) Veterinär som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.4.2 i bilaga V, om de inte redan meddelat detta enligt artikel 32 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG*.

g) Barnmorska som innehar ett examensbevis som avses i punkt 5.5.2 i bilaga V.

h) Apotekare som innehar ett examensbevis som förtecknas i punkt 5.6.2 i bilaga V.

i) Innehavare av intyg enligt punkt 2 i bilaga VII som anger att innehavaren slutfört en utbildning som uppfyller de minimikrav som förtecknas i artikel 24, 25, 31, 34, 35, 38, 40 eller 44, men som påbörjats före de respektive referensdatum för kvalifikationer som förtecknas i punkterna 5.1.3, 5.1.4, 5.2.2, 5.3.2, 5.3.3, 5.4.2, 5.5.2 och 5.6.2 i bilaga V.

j) Innehavare av intyg om förvärvade rättigheter enligt artiklarna 23, 27, 29, 33, 37 och 43.

De uppgifter som avses i första stycket ska lämnas senast tre dagar efter dagen för antagande av beslutet om att förbjuda den berörda yrkesutövaren att utöva yrkesverksamhet.

2. I de fall som inte täcks av direktiv 2006/123/EG och där en yrkesutövare som är etablerad i en medlemsstat bedriver yrkesverksamhet under en yrkestitel som inte avses i punkt 1 och inom ramen för detta direktiv, ska en medlemsstat utan dröjsmål informera övriga berörda medlemsstater och kommissionen när de får faktisk kunskap om ett beteende, specifika handlingar eller omständigheter som är knutna till denna verksamhet och som skulle kunna vålla allvarlig skada för människors hälsa eller säkerhet eller miljön i en annan medlemsstat. Dessa uppgifter ska inte gå utöver vad som är strikt nödvändigt för att identifiera den berörda yrkesutövaren och ska innefatta referensuppgifter om den behöriga myndighetens beslut att förbjuda yrkesutövaren att utöva verksamheten i fråga. Övriga medlemsstater kan begära ytterligare uppgifter på de villkor som anges i artiklarna 8 och 56.

3. Behandlingen av personuppgifter i samband med informationsutbytet enligt punkterna 1 och 2 ska ske i enlighet med direktiven 95/46/EG och 2002/58/EG. Kommissionens behandling av personuppgifter ska ske i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att de yrkesutövare som avses i de varningar som skickas till andra medlemsstater skriftligen informeras om dessa beslut om varningar vid samma tidpunkt som varningarna skickas, att de hos nationella domstolar kan överklaga besluten eller ansöka om rättelse av dem och att de ska ha tillgång till gottgörelse för eventuell skada som vållas av felaktiga varningar till andra medlemsstater, och i sådana fall ska besluten antas med förbehållet att de är föremål för rättsliga förfaranden från yrkesutövarens sida.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för tillämpningen av varningsmekanismen. Dessa genomförandeakter ska innehålla bestämmelser om vilka myndigheter som är behöriga för att skicka och/eller ta emot varningar, om komplettering av varningarna med ytterligare upplysningar, om återkallande och avslutande av varningar, om rätt till tillgång till uppgifter, om metoder för att korrigera upplysningarna i varningarna och åtgärder för att säkerställa att bearbetning och bevarande av uppgifter sker på ett säkert sätt. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 58.

(*) EUT L 376, 27.12.2006, s. 36.”

(43) Artikel 57 ska ersättas med följande:

”Artikel 57

Central tillgång online till information

1. Medlemsstaterna ska sörja för att följande information finns tillgänglig online och uppdateras regelbundet, via de enda kontaktpunkterna:

- a) En förteckning över samtliga reglerade yrken enligt artikel 3.1 a i medlemsstaten, inklusive kontaktuppgifter för de behöriga myndigheterna för varje reglerat yrke och det stödcentrum som avses i artikel 57b.
- b) En förteckning över de yrken för vilka ett europeiskt yrkeskort finns tillgängligt, information om kortets funktion och behöriga myndigheter för utfärdande av kortet.
- c) En förteckning över alla yrken för vilka medlemsstaten tillämpar artikel 7.4 i sina nationella lagar och andra författningar.
- d) En förteckning över alla reglerade utbildningar och utbildningar med särskild uppläggning enligt artikel 11 c ii.
- e) Samtliga krav, förfaranden och formaliteter enligt detta direktiv som gäller för varje reglerat yrke i medlemsstaten, inklusive alla relaterade avgifter som medborgarna ska betala och de dokument som de måste lämna in.
- f) Metoder för att överklaga de behöriga myndigheternas beslut enligt nationella lagar och andra författningar.

2. Medlemsstaterna ska sörja för att den information som avses i punkt 1 tillhandahålls användarna på ett tydligt och heltäckande sätt, att den är lättillgänglig även på distans och på elektronisk väg och att den hålls aktuell.

3. Medlemsstaterna ska se till att de enda kontaktpunkterna och de behöriga myndigheterna reagerar så snabbt som möjligt på varje begäran om information som riktas till den enda kontaktpunkten. För detta ändamål kan de också hänvisa en sådan begäran om information till de stödcentrum som avses i artikel 57b och informera de berörda medborgarna om detta.

4. Medlemsstaterna och kommissionen ska vidta kompletterande åtgärder för att säkerställa att de enda kontaktpunkterna gör den information som avses i punkt 1 tillgänglig på andra officiella språk i unionen. Detta ska inte inverka på medlemsstaternas lagstiftning om språkanvändning på deras territorier.

5. Medlemsstaterna ska samarbeta med varandra och kommissionen när det gäller genomförandet av punkterna 1, 2 och 4.”

(44) Följande artikel ska införas som artikel 57a:

”Artikel 57a

Förfaranden på elektronisk väg

1. Medlemsstaterna ska sörja för att samtliga krav, förfaranden och formaliteter som avser frågor som täcks av detta direktiv kan iakttas enkelt, på distans och elektronisk väg, via den berörda enda kontaktpunkten.
2. Punkt 1 ska inte gälla för genomförandet av det lämplighetsprov eller den anpassningsperiod som avses i artikel 14.1.
3. När det för fullgörande av de förfaranden som avses i punkt 1 är motiverat för medlemsstaterna att begära avancerade elektroniska signaturer, i den betydelse som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/93/EG*, ska de godta elektroniska signaturer som uppfyller kraven i kommissionens beslut 2009/767/EG** och vidta tekniska åtgärder för behandling av sådana format för avancerade elektroniska signaturer som fastställs i kommissionens beslut 2011/130/EU***.
4. Samtliga förfaranden ska genomföras i enlighet med direktiv 2006/123/EG när det gäller de enda kontaktpunkterna. Alla tidsperioder i medlemsstaterna för fullgörande av förfaranden eller formaliteter enligt detta direktiv ska inledas vid den tidpunkt då en medborgare lämnat en ansökan till en enda kontaktpunkt.

(*) EGT L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) EUT L 274, 20.10.2009, s. 36.

(***) EUT L 53, 26.2.2011, s. 66.”

- (45) Följande artikel ska införas som artikel 57b:

”Artikel 57b

Stödcentrum

1. Varje medlemsstat ska senast den [ange datum för införlivande] utse ett stödcentrum som ska ha till uppgift att ge medborgarna och centrumen i övriga medlemsstater stöd när det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer enligt detta direktiv, inklusive information om nationell lagstiftning som reglerar dessa yrken och utövandet av dessa, sociallagstiftning och, i tillämpliga fall, yrkesetiska regler.
2. Stödcentrum i mottagande medlemsstater ska hjälpa medborgarna att utöva de rättigheter som de tillerkänns enligt detta direktiv, vid behov i samarbete med stödcentrum i ursprungsmedlemsstater och de behöriga myndigheterna och de enda kontaktpunkterna i mottagande medlemsstater.
3. Alla behöriga myndigheter i den mottagande medlemsstaten ska samarbeta till fullo med ett stödcentrum i den medlemsstaten och på begäran lämna uppgifter om enskilda ärenden till dessa stödcentrum.
4. Ett stödcentrum ska på begäran av kommissionen informera den om ärenden som den handlägger inom två månader efter att det mottagit en sådan begäran.”

- (46) Artikel 58 ska ersättas med följande:

”Artikel 58

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för erkännande av yrkeskvalifikationer. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.”

(47) Följande artikel ska införas som artikel 58a:

”Artikel 58a

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 4a.7, 4b.2, 20, 21a.3, 24.4, 25.5, 26 andra stycket, 31.2, 31.7, 34.2, 34.4, 35.4, 38.1, 38.4, 40.1, 40.4, 44.2, 44.4, 46.4, 49a.3 och 49b.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den [datum för ändringsdirektivets ikraftträdande].

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 4a.7, 4b.2, 20, 21a.3, 24.4, 25.5, 26 andra stycket, 31.2, 31.7, 34.2, 34.4, 35.4, 38.1, 38.4, 40.1, 40.4, 44.2, 44.4, 46.4, 49a.3 och 49b.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 4a.7, 4b.2, 20, 21a.3, 24.4, 25.5, 26 andra stycket, 31.2, 31.7, 34.2, 34.4, 35.4, 38.1, 38.4, 40.1, 40.4, 44.2, 44.4, 46.4, 49a.3 och 49b.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

(48) Artikel 59 ska ersättas med följande:

”Artikel 59

Öppenhet

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen lämna en förteckning över befintliga reglerade yrken enligt deras nationella lagstiftning senast den [dagen för utgången av införlivandeperioden]. Alla ändringar av denna förteckning över reglerade yrken ska också meddelas kommissionen utan dröjsmål. Kommissionen ska inrätta och upprätthålla en allmänt tillgänglig databas över dessa uppgifter.

2. Medlemsstaterna ska undersöka huruvida de krav enligt deras rättssystem som begränsar tillträdet till ett yrke eller utövandet av ett yrke till innehavare av en särskild yrkeskvalifikation, inklusive användningen av yrkestitlar och den yrkesverksamhet som medges inom ramen för en titel, överensstämmer med följande principer:

a) Kraven får varken direkt eller indirekt diskriminera på grundval av nationalitet eller vistelseort.

b) Kraven ska motiveras av tvingande hänsyn till det allmänna intresset.

c) Kraven ska vara lämpliga för att uppnå de eftersträlvade målen och får inte gå utöver vad som krävs för att uppnå målen.

3. Punkt 1 ska också gälla för yrken som i en medlemsstat regleras av en sammanslutning eller organisation enligt artikel 3.2 och alla krav som avser behovet av medlemskap.

4. Senast den [dagen för utgången av införlivandeperioden] ska medlemsstaterna lämna uppgifter om de krav de avser att behålla och skälen till att de anser att deras krav uppfyller villkoren i punkt 2. Medlemsstaterna ska lämna uppgifter om de krav som de därefter inför och skälen till att de anser att dessa krav uppfyller villkoren i punkt 2 inom sex månader efter att den berörda åtgärden införts.

5. Senast den [dagen för utgången av införlivandeperioden], och därefter vartannat år, ska medlemsstaterna också lämna en rapport om de krav som tagits bort eller mildrats.

6. Kommissionen ska vidarebefordra rapporterna till de övriga medlemsstaterna, som ska lämna synpunkter inom sex månader. Inom samma period ska kommissionen samråda med intresserade parter, däribland de berörda yrkena.

7. Kommissionen ska lämna en sammanfattande rapport, som baseras på medlemsstaternas uppgifter, till den samordningsgrupp som inrättats enligt kommissionens beslut 2007/172/EG*, vilken får lämna synpunkter.

8. Mot bakgrund av de synpunkter som avses i punkterna 6 och 7 ska kommissionen [ett år efter utgången av införlivandeperioden] lägga fram sina slutliga undersökningsresultat för rådet och Europaparlamentet, vid behov åtföljda av förslag till ytterligare initiativ.

(*) EUT L 79, 20.3.2007, s. 38.”

(49) I artikel 61 ska andra stycket ersättas med följande:

”Vid behov ska kommissionen anta ett genomförandebeslut för att medge den berörda medlemsstaten ett undantag när det gäller tillämpningen av bestämmelsen i fråga under en begränsad tidsperiod.”

(50) Bilagorna II och III ska utgå.

(51) I punkt 1 i bilaga VII ska följande led g läggas till:

”g) När en mottagande medlemsstat kräver det av sina egna medborgare, bevis för att den sökande inte omfattas av ett temporärt förbud mot att utöva yrket eller har dömts för brott.”

Artikel 2

Ändring av [IMI-förordningen]

Punkt 2 i bilaga I till [IMI-förordningen] ska ersättas med följande:

”2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG*: artiklarna 4a–4e, artikel 8, artikel 21a, artikel 50, artikel 51, artikel 56 och artikel 56a.

(*) EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.”

Artikel 3

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den [två år efter ikraftträdandet] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerade förvaltningsmetod(er)

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

6. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

6.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Europaparlamentets och rådets direktiv nr xxx om ändring av direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer.

6.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen²⁶

Inre marknaden – Kunskapsbaserad ekonomi

Inre marknaden – Tjänster

6.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

6.4. Mål

6.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

I sitt meddelande "Inre marknadsakten – Tolv åtgärder för att stimulera tillväxten och stärka förtroendet för inre marknaden" (KOM(2011) 206 slutlig) föreslog kommissionen att modernisera lagstiftningen om erkännanden av yrkeskvalifikationer. I detta sammanhang anges det klart i inre marknadsakten att inrättandet av ett europeiskt yrkeskort skulle kunna vara ett verktyg (i form av ett elektroniskt intyg) för att underlätta utbytet av yrkesutövare och samtidigt stärka förtroendet mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och i slutändan vara till nytta för konsumenterna och arbetsgivarna.

Skapandet av ett yrkeskort bör göra de nuvarande erkännandeförfarandena effektivare och kommer att bidra till att minska kostnaderna. Yrkeskortet kommer inte minst att innebära att en gemensam back-officefunktion kommer att kunna utnyttjas i EU, nämligen informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som kommer att förstärkas ytterligare med nya yrkeskortsrelaterade funktioner.

Det europeiska yrkeskortet ska vara ett frivilligt verktyg för berörda yrkesutövare, men vara obligatoriskt för behöriga myndigheter. Förutom yrkeskortet ska IMI:s back-officefunktion också utnyttjas för att införa en EU-omfattande varningsmekanism, eftersom medlemsstaterna ska vara varandra om yrkesutövare som inte längre har rätt att utöva sitt yrke till följd av straffrättsliga eller disciplinära påföljder, och för att anmäla nya examensbevis.

²⁶

Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

IMI är ett verktyg för online-kommunikation som utarbetats av Europeiska kommissionen och som erbjuds som en gratistjänst till medlemsstaterna sedan 2008. Det används som för närvarande för utbyte av information enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden.

IMI gör det möjligt för nationella, regionala och lokala myndigheter att kommunicera snabbt och enkelt med motsvarande myndigheter över gränserna, med användning av enhetliga arbetsmetoder som har överenskommits medlemsstaterna emellan. IMI hjälper användarna att i) hitta rätt myndighet och kontakt, ii) kommunicera med dem genom förhandsöversatta frågor och svar och iii) följa hur informationsutväxlingen framskrider genom en spårningsmekanism.

Förslaget att använda IMI som back-office för utfärdande och löpande övervakning av det europeiska yrkeskortet, och som en varningsmekanism, är i linje med kommissionens uttryckliga politik. I sitt meddelande om inre marknadsakten angav kommissionen följaktligen att man i första hand bör använda detta system som ett partnerskapsverktyg för genomförandet av bestämmelser om den inre marknaden i kommissionens framtida förslag.

Enligt utvidgningsstrategin för IMI så som den antagits av kommissionen ska ett verktyg för meddelanden från medlemsstaterna till kommissionen och till andra medlemsstater utvecklas i IMI. Detta bör också användas för anmälningar av nya examensbevis enligt direktivet.

6.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr 8: Underlätta fri rörlighet för kvalificerade yrkesutövare inom EU

En central verksamhet inom detta mål är utarbetandet av ett förslag till ändring av direktivet om yrkeskvalifikationer i syfte att genomföra en omfattande förenkling och modernisering av hela förfarandet, inbegripet införande och användning av ett europeiskt yrkeskort.

Det övergripande målet för denna åtgärd är att öka antalet ansökningar om, och påskynda beslut om, erkännande av yrkeskvalifikationer.

För att uppnå dessa mål planeras följande aktiviteter:

1. Öka insynen i hela förfarandet genom inrättandet av ett offentligt gränssnitt som ger yrkesutövare möjlighet i) att se en förteckning över dokument som krävs för ansökan, ii) att online ansöka om och från de behöriga myndigheterna erhålla europeiska yrkeskort.
2. Uppgradera ursprungsmedlemsstatens deltagande i förfarandet för att underlätta behandlingen av ansökningar i den mottagande medlemsstaten genom obligatorisk användning av IMI:s back-officefunktion för alla behöriga myndigheter. I syfte att hantera den ökade roll IMI kommer att spela i förfarandet, bör systemet utvecklas ytterligare för att stödja yrkeskortet.

3. Underlätta spridningen av varningar om yrkesutövare.
4. Underlätta anmälningar av bevis på formella kvalifikationer (examensbevis) med hjälp av IMI.

Specifikt mål nr 12: Utveckla den fulla potentialen hos informationssystemet för den inre marknaden (IMI) för att bidra till bättre genomförande av lagstiftningen om den inre marknaden. Enligt tjänstedirektivet är det obligatoriskt att använda IMI.

Användningen av IMI är obligatorisk enligt tjänstedirektivet och kommer även att bli så i det reviderade direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer. Det aktuella förslaget om användningen av IMI-systemet för utfärdande och hantering av EPC, en varningsmekanism och ett rapporteringssystem för nya examensbevis är i linje med kommissionens strategi att i framtiden utvidga IMI till andra områden i EU-lagstiftningen (se kommissionens meddelande *Bättre styrning av den inre marknaden genom utökat administrativt samarbete: En strategi för att utvidga och utveckla informationssystemet för den inre marknaden* (KOM (2011) 75 slutlig) (*meddelandet om IMI-strategin*).

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

12/02 01: Genomförande och utveckling av den inre marknaden

6.4.3. Verkan eller resultat som förväntas

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Förslaget kommer att medföra följande:

1. En hög nivå av rättssäkerhet när det gäller behandlingen av ansökningar om erkännande av yrkeskvalifikationer för EU-medborgare med hjälp av IMI.
2. En hög nivå av insyn när det gäller behandlingen av ansökningar om erkännande av yrkeskvalifikationer för EU-medborgare,
3. Förenklade och minskning av den administrativa bördan för nationella behöriga myndigheter.
4. Besparingar genom återanvändning och omstrukturering av ett existerande IT-verktyg inom nya områden i stället för att utveckla nya specialverktyg, antingen på EU-nivå eller på nationell nivå, så att stordriftsfördelar kan utnyttjas.
6. Luckor i samarbetet mellan medlemsstaterna sluts eftersom tjänstedirektivet redan innehåller en varningsmekanism för många yrkesutövare, men inte för hälso- och sjukvårdspersonal, där risken för folkhälsan är mycket betydande.

6.4.4. Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Förslaget kommer att bidra till en mer effektiv tillämpning av unionslagstiftningen på området yrkeskvalifikationer, och kommer att medföra besparingar i fråga om IT-utveckling, IT-underhåll och löpande kostnader.

De direkta verkningarna kan mätas med följande indikatorer:

- Antalet yrken som utnyttjar IMI-/yrkeskortsmekanismen för erkännande av yrkeskvalifikationer inom EU. Yrkeskortet införs inte automatiskt för alla reglerade yrken.
- Antalet ansökningar om yrkeskort som årligen genomförs via IMI.
- Den genomsnittliga hastigheten i yrkeskortförfarandet.
- Antalet behöriga myndigheter som aktivt använder systemet för utbyte av information (dvs. som inte enbart är registrerade som användare).
- Antalet anmälningar som görs för nya examensbevis.
- Användartillfredsställelse mätt genom enkäter.

6.5. Motivering till förslaget eller initiativet

6.5.1. *Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt*

Förslaget kommer att göra erkännandeförfarandet för yrkeskvalifikationer effektivare och främja tillfällig rörlighet för yrkesutövare, eftersom ett enda förfarande kommer att tillämpas över hela linjen och kommer att grunda sig på en gemensam EU-övergripande plattform. Yrkeskorts-/IMI-systemet kommer att tillämpas på yrken som har begärt att omfattas av denna nya process och kommer gradvis att utvidgas till fler yrken. I detta avseende kommer de ursprungliga kostnaderna att vara mer begränsade, och framtida utvidgningar kommer att få nytta av stordriftsfördelar.

Dessutom bör inrättandet av en varningsmekanism för yrkesutövare som utesluts från yrkesutövande fastställas.

Mot bakgrund av att IMI-systemet redan inrättats kommer de nya förfarandena att säkerställa en hög grad av rättssäkerhet med avseende på behandling av personuppgifter i IMI, i linje med den IMI-förordning som för närvarande diskuteras i rådet och Europaparlamentet. Det kommer också att få stordriftsfördelar.

6.5.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå*

Eftersom IMI är ett centraliserat kommunikationsverktyg som utvecklats och sköts av kommissionen, är det uppenbart att det kommer att underlätta införandet och en smidig hantering av utfärdandet av yrkeskort och främja en effektiv varningsmekanism mellan medlemsstaterna. Kommissionen erbjuder IMI som en kostnadsfri tjänst för medlemsstaterna, inklusive underhålls- och utvecklingstjänster, en hjälpcentral samt hosting av IT-infrastrukturen. Dessa uppdrag kan inte genomföras på ett decentraliserat sätt.

Genom IMI undanröjs hinder för gränsöverskridande samarbete, t.ex. språkbarriärer, avvikande förvaltnings- och arbetskulturer och bristen på etablerade förfaranden för informationsutbyte. Eftersom medlemsstaterna deltar i utformningen av systemet erbjuder IMI enhetliga arbetsmetoder som alla medlemsstater är överens om.

6.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

IMI infördes 2008. Cirka 6 700 behöriga myndigheterna och 11 000 användare är för närvarande registrerade i systemet. Under 2010 genomfördes cirka 2 000 informationsutbyten.

IMI har använts inom ramen för direktivet om erkännande av yrkeskvalifikationer sedan 2008. Erfarenheterna har varit mycket positiv, vilket framgår av antalet ansökningar etc., och det befintliga avtalet med medlemsstaterna om att utvidga IMI till att omfatta alla yrken. Det finns en önskan från medlemsstaterna att använda systemet i större omfattning, på alla möjliga nivåer där nära samarbete ses som en förutsättning.

Orsaken till denna önskan är att nuvarande förfaranden för erkännande är alltför långdragna och omständliga. Dessutom saknas en varningsmekanism för hälsovårdspersonal. En majoritet av berörda parter anser att denna brist behöver

åtgärdas. Slutligen är det för komplicerat och tungrovt att effektivt hantera ett anmälningssystem utan IT-verktyg.

6.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

I kommissionens meddelande Bättre styrning av den inre marknaden genom utökat administrativt samarbete: En strategi för att utvidga och utveckla informationssystemet för den inre marknaden ("IMI") (KOM(2011) 75 slutlig) fastställs planer för framtida utvidgning av IMI till andra områden av unionsrätten.

I kommissionens meddelande om en inre marknadsakt betonades vikten av effektivt erkännande av yrkeskvalifikationer och inrättandet av ett europeiskt yrkeskort²⁷. Vad gäller en varningsmekanism fastställs det redan i tjänstedirektivet (direktiv 2006/123/EG) en skyldighet att varna för vissa men inte alla yrkesutövare som tillhandahåller professionella tjänster. Den viktigaste bristen berör hälso- och sjukvårdspersonal som inte omfattas av tjänstedirektivet.

Tillträde till offentligt gränssnitt för ansökningar om europeiskt yrkeskort kan bland annat ges via de gemensamma kontaktpunkterna.

²⁷

Se fotnot 6.

6.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☐ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**

- Efter en inledande period 2013–2014,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå. Kostnader för värdtjänster, driftskostnader och underhållskostnader ingår i de relevanta kostnaderna för driften av IMI.

6.7. Planerad metod för genomförandet²⁸

☐ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

7. FÖRVALTNING

7.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Kommissionen utarbetar årligen en rapport om utveckling och resultat för IMI. Därigenom kommer användningen av IMI för ansökningar om yrkeskort, varning och anmälan av examensbevis att rapporteras adekvat. Dessutom kommer en rapport om frågor rörande skyddet av uppgifter inom IMI, inklusive säkerhet, att periodiskt överlämnas till Europeiska datatillsynsmannen.

7.2. Administrations- och kontrollsystem

7.2.1. Risker som identifierats

Ett av de viktigaste inslagen i förslaget är att det europeiska yrkeskortet, varningsmekanismen och anmälan kommer att grundas på IMI. Kommissionen är IMI-systemets "ägare" och har ansvaret för den dagliga driften, underhållet och utvecklingen. Operativa risker har redan konstaterats i detta avseende i samband med IMI:s drift och i förslaget till IMI-förordningen.

Utöver de operativa risker som identifierats ovan, kan yrkesgrenars och yrkesutövares vägran att anta yrkeskortet vara en ytterligare risk. Med andra ord, risken att det europeiska yrkeskortet utvecklas och tas i drift men att efterfrågan blir begränsad eller obefintlig. Behöriga myndigheter kan dessutom tycka att det är besvärligt att anpassa sig och kanske inte tillhandahåller tillräckliga resurser för att behandla ansökningar korrekt och i tid.

²⁸ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Införandet av det europeiska yrkeskortet och av en varningsmekanism väcker också frågor om skydd av personuppgifter, inbegripet behandlingen av ogrundade varningar. En sund ny rättslig ram kräver också noggrann daglig förvaltning.

7.2.2. *Planerade kontrollmetoder*

När det gäller de aspekter av yrkeskortet, varningsmekanismen och anmälningarna som är beroende av driften av IMI, måste de betraktas i samband med IMI:s drift och utkastet till IMI-förordningen.

För att ta itu med de återstående riskerna enligt avsnitt 2.2.1 ovan kommer kommissionen att hjälpa alla berörda parter (t.ex. medlemsstaternas myndigheter, yrkesorganisationer osv.) genom att t.ex. anordna workshops, och kommer aktivt att främja införandet av det nya systemet och bidra till att göra det attraktivt.

7.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, ska de bestämmelser som i regel är tillämpliga på kommissionens verksamhet, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), gälla utan förbehåll när det gäller IMI.

8. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

8.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beskrivning]	Diff./Icke-diff ²⁹ .	från Efta-länder ³⁰	från kandidat-länder ³¹	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
1A	12.02.01 Genomförande och utveckling av den inre marknaden	Diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1A	12.01.04 Genomförande och utveckling av den inre marknaden – Administrativa utgifter	Icke-diff.	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1A	26.03.01.01 Lösningar för att uppnå interoperabilitet mellan offentliga förvaltningar i EU (ISA)	Diff.	JA	JA	NEJ	NEJ

²⁹ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

³⁰ EFTA = Europeiska frihandelssammanslutningen.

³¹ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

8.2. Beräknad inverkan på utgifterna

8.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1B	Genomförande och utveckling av den inre marknaden
---	-----------	---

GD: <.....>			År 2013	År 2014						TOTALT
• Driftsanslag										
12.02.01	Åtaganden	(1)	362.500	362.500						725.000
	Betalningar	(2)	362.500	362.500						725.000
TOTALA anslag för GD MARKT	Åtaganden	=1+1a +3	362.500	362.500						725.000
	Betalningar	=2+2a +3	362.500	362.500						725.000

Detta förslag och de relevanta utvecklingskostnader förväntas träda i kraft år 2013 och att fortsätta till 2014.

Mer information om den allmänna finansieringen av IMI finns i den finansieringsöversikt som bifogas förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden (*IMI-förordningen*) (KOM (2011) 522 slutlig). I detta sammanhang ska möjligheten att finansiera utvecklingskostnader via ISA-programmet undersökas.

• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	362.500	362.500						725.000
	Betalningar	(5)	362.500	362.500						725.000
• TOTALA administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för särskilda program		(6)								
TOTALA anslag	Åtaganden	=4+ 6	362.500	362.500						725.000

för RUBRIK 1A i den fleråriga budgetramen	Betalningar	=5+ 6	362.500	362.500														725.000
---	-------------	-------	---------	---------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	----------------

8.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning			År 2013		År 2014		År N+2		År N+3		... För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
	Resultat																	
	Typ av resultat ³²	Genom- snittliga kostnader för resultaten	Nummer resultat	Kostnad	Nummer resultat	Kostnad	Nummer resultat	Kostnad	Nummer resultat	Kostnad	Nummer resultat	Kostnad	Nummer resultat	Kostnad	Nummer resultat	Kostnad	Totalt antal resultat	Totalt kostnad
↓																		
SÄRSKILT MÅL nr 1 Ökad insyn																		
– Resultat	Offentligt gränssnitt	380.000		190.00 0		190.00 0												380.00 0
Delsumma mål 1				190.00 0		190.00 0												380.00 0
SÄRSKILT MÅL nr 2 Back-officefunktioner																		
– Resultat	Back-officefunktioner	124.000		62.000		62.000												124.00 0
Delsumma mål 2				62.000		62.000												124.00

³²

Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

																	0
SÄRSKILT MÅL nr 3 Varningsmekanismer																	
– Resultat	Varningsmekanism	160.000		80.000		80.000											160.000
Delsumma mål 3				80.000		80.000											160.000
SÄRSKILT MÅL nr 4 Anmälningfunktioner ...																	
– Resultat	Anmälningfunktioner a	61.000		30.500		30.500											61.000
Delsumma mål 4				30.500		30.500											61.000
TOTALA KOSTNADER				362.500		362.500											725.000

8.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*

8.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk

8.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk

8.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

- ☐ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen (2013).
- Förslaget/initiativet är förenligt med den framtida fleråriga budgetramen för 2014–2020. Förslaget kommer att täckas av anslag som redan fastställts inom den inre marknaden budgetrubriker. För 2013 års budgetförfarande ingår anslagen i kommissionens officiella ekonomiska planering. För åren 2014 och följande år ingår de i kommissionens förslag för nästa fleråriga budgetram.

8.2.5. *Bidrag från tredje part*

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

8.3. **Beräknad inverkan på inkomsterna**

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.